Poklady našeho regionu
Pověsti

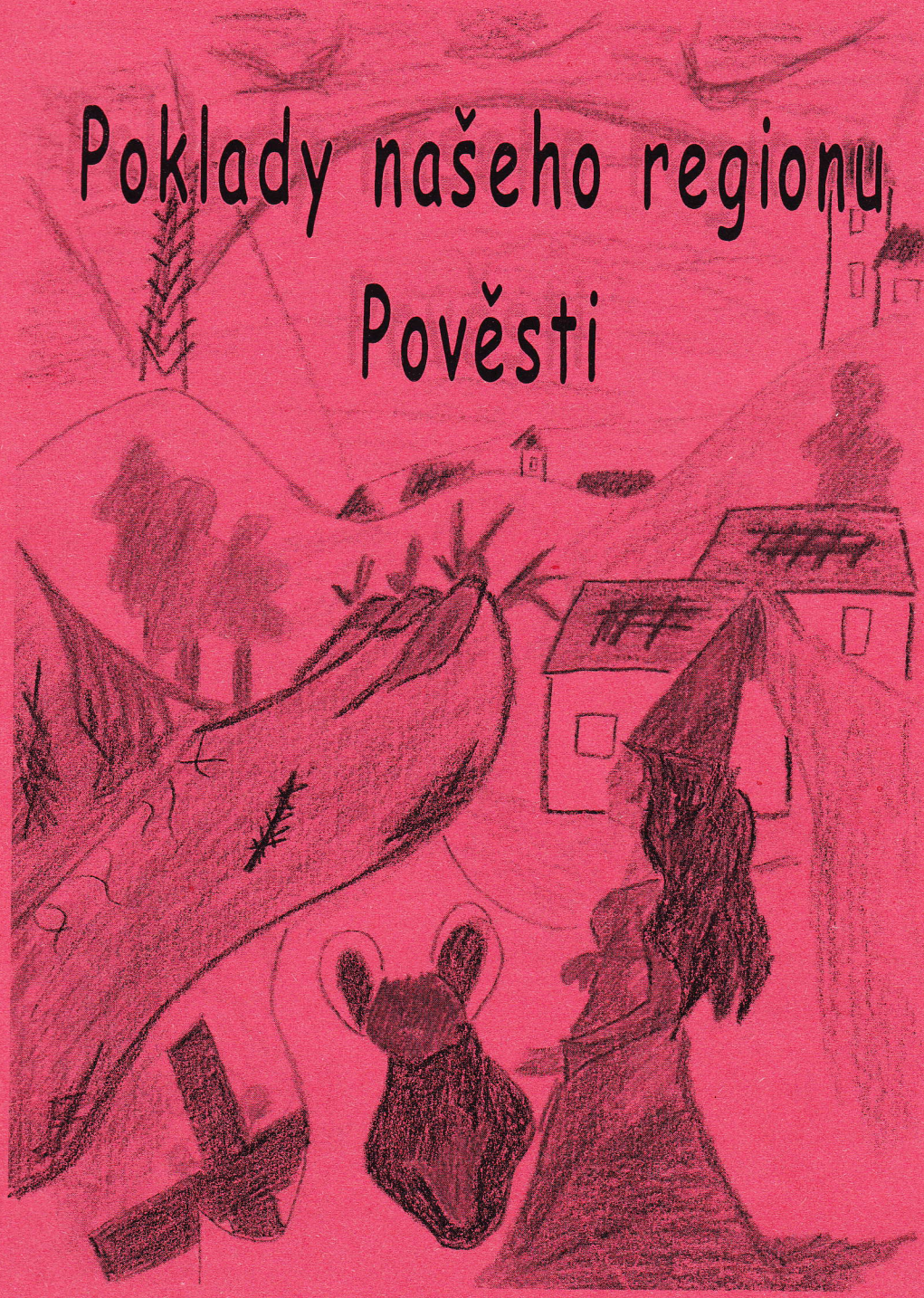

VĚNUJE ZŠ a MŠ STRÁŽEK

Základní škola a Mateřská škola
Strážek
příspěvková organizace
592 53 STRÁŽEK 27
IČO: 709 98 779

Kolektiv autorů 2009

Ilustrations Mgr. Marie Horáková, Ivana Červinková Dis., kolektiv autorů

„Dějiny jsou svědky času,
světlem pravdy, živou pamětí,
učitelkou života a poslem
minulosti."

Marcus Tullius Cicero

OBSAH

Pernštejnský tis (Dan Tulis) 5

Vítochovský kostelík (Iveta Zelená).....18

Hejkal na Aušperku (Radek Pazdera).....37

Pernštejnská bílá paní (Marie Koukolová)..... 50

Poklad na Zubštejně (Lukáš Čech).....69

Zkáza hradu Pernštejna (Tereza Magdová).....84

Pernštejnský Tis

Der Pernštejner Taxus

Kolem řeky Švarcavy se vracel unavený starý poutník. Ušel dlouhou cestu, byl již unavený. Opíral se o tisovou hůl z palestinského háje.

Um den Fluss Švarcava ist ein müder alter Pilger zurückgekehrt. Er hat einen langen Weg zurückgelegt, er war schon müde. Er hat sich auf einen taxusen Stock aus dem Palestinischer Hein gestütz.

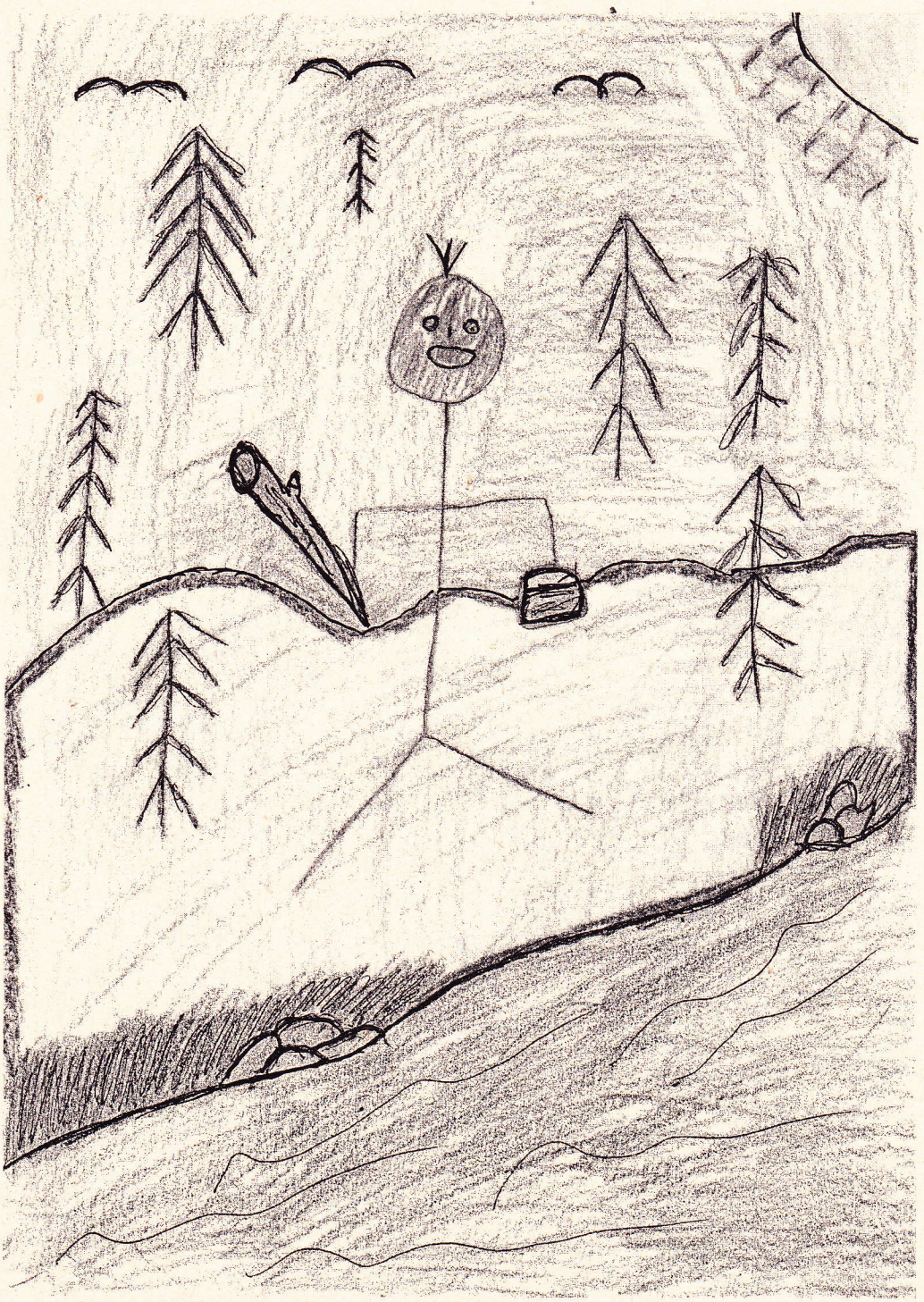

Najednou spatřil skálu a na ní pracovalo mnoho lidí - tesaři, zedníci a horníci.

Auf einmal hat er einen Felsen bemerkt und auf ihm haben viele Leute gearbeitet - Zimmerleute, Maurer und Bergleute.

Poutník se jich ptal, co na skále staví? „Stavíme hrad", odpověděli.

Der Pilger hat sich gefragt, was bauen sie? „Wir bauen eine Burg", sie haben geantowortet.

„Nic tu stát nebude", vykřikl a zarazil hůl do skály. „Dříve začne hůl kvést, než vy postavíte hrad!" A odešel.

„Nichts wird hier stehen", er hat aufgeschrien und den Stock in den Felsen eingetrieben. „Früher beginnt der Stock blühen, ehe baut ihr die Burg!" Und er ist weggegangen.

Na jaře ale hůl vykvetla a za několik let již stál hrad Pernštejn. Z hole vyrostl strom a zesílil v tis, který je ochráncem hradu.

Im Frühling hat aber der Stock aufgeblüht und in einigen Jahren hat die Burg Pernštejn schon gestanden. Aus dem Stock ist ein Baum aufgewachsen und wurde stark in den Taxus, der ist der Beschützer der Burg.

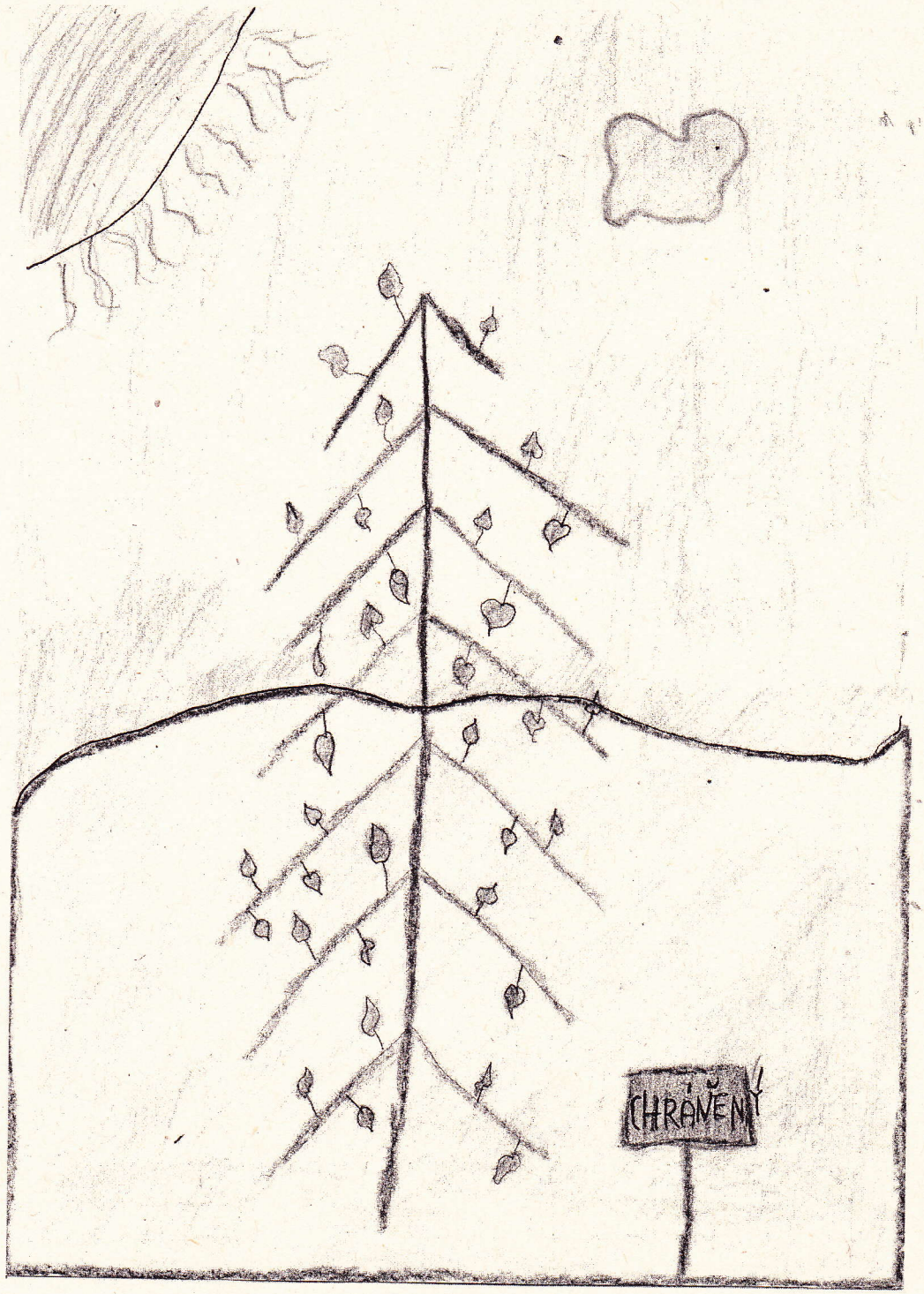
CHRÁNĚNÝ

Až padne krásný strom, zanikne i hrad Pernštejn.

Wenn der schöne Baum stürzt, vergällt auch die Bur Pernštejn.

Vítochovský kostelík

Die Vítochove Kirche

Bylo město Dětochov. Nyní Vítochov. Pan Dětocha tu postavil dřevěný hrad.

Es war eine Stadt Dětochov. Jetzt heißt sie Vítochov. Herr Dětocha erbaute da eine hölzerne Burg.

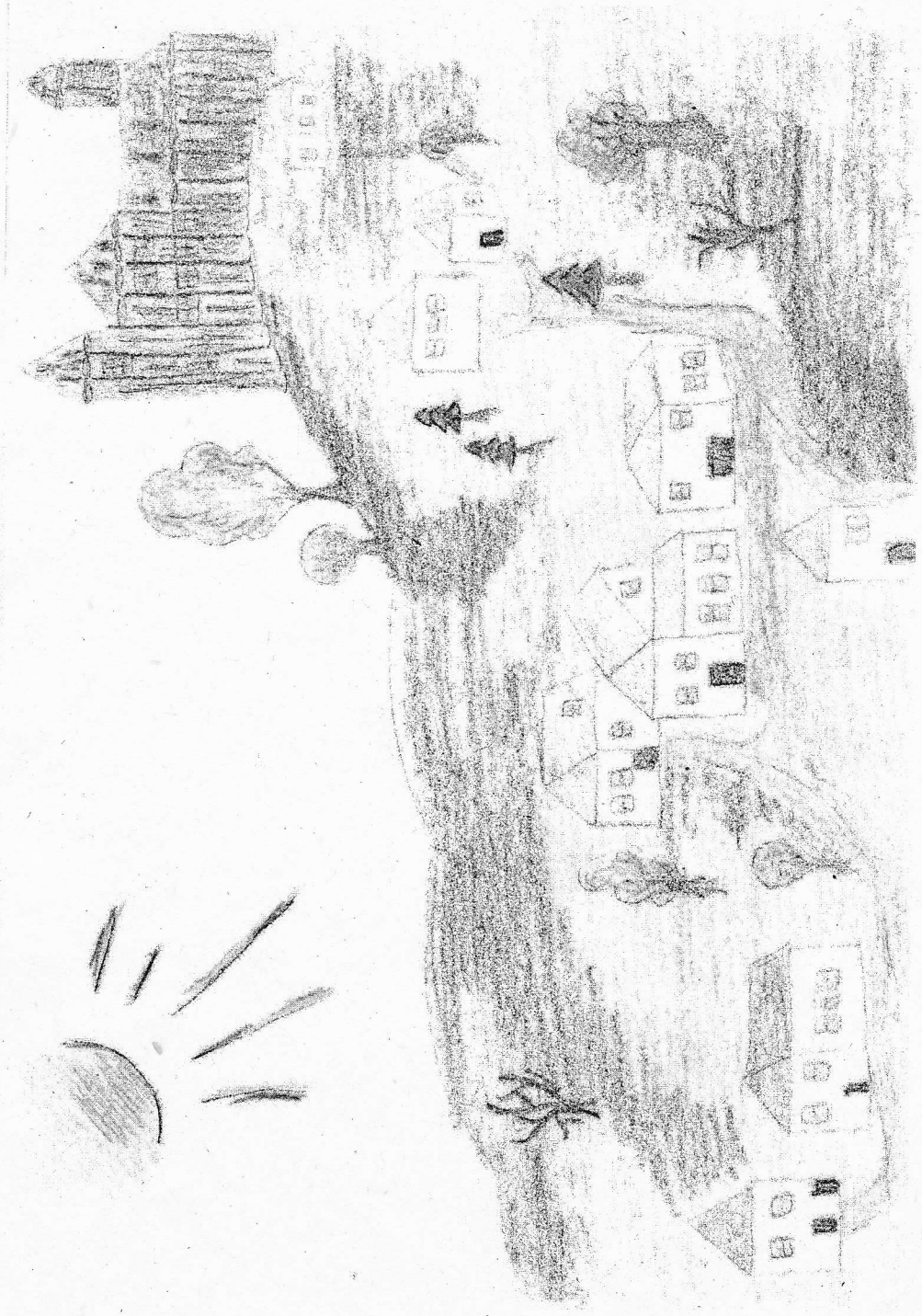

V Dětochově se zastavil Metoděj. Řekl Dětochovi, aby postavil kostel. Oba si rozumněli.

In Dětochov hielt sich Metoděj auf. Er sagte Dětocha, dass er eine Kirche aufbaute. Beide verstanden einander sehr.

Metoděj odjel. Dětocha hned začal pracovat na nové stavbě.

Metoděj fuhr ab. Dětocha begann gleich auf dem neuen Bau zu arbeiten.

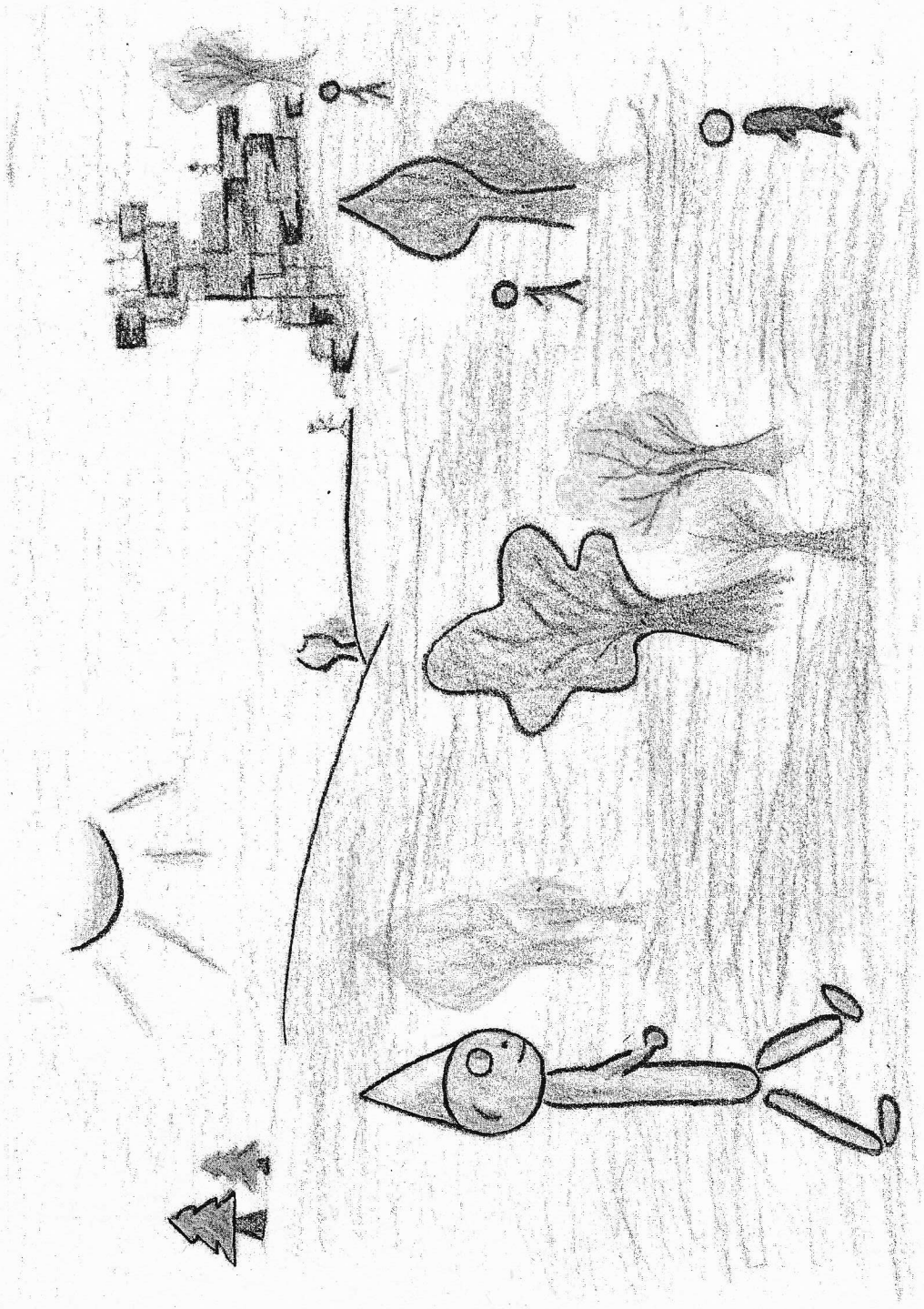

Vždy ale kostel zmizel. Každá stavba byla marná. Dětocha si nevěděl rady.

Aber die Kirche verschwand immer. Jeder Bau war vergeblich. Dětocha wusste sich keinen Rat.

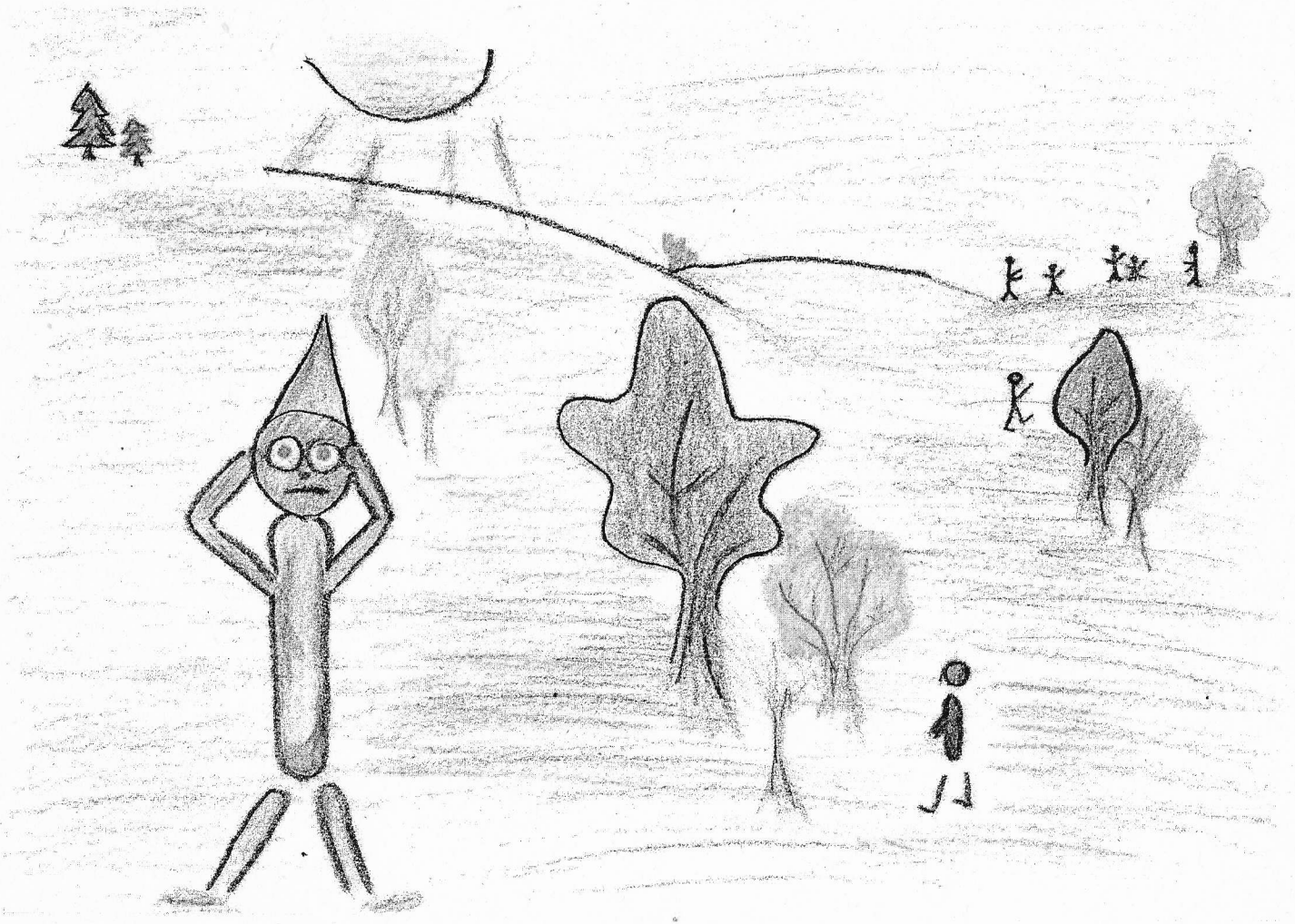

Proto vyhledal pomoc. Měl zasadit stromy kořeny vzhůru a tam kde rostly, měl Dětocha znovu postavit kostel.

Darum suchte er eine Hilfe. Er sollte die Bäume mit ihren Wurzeln hinauf pflanzen und dort, wo sie wuchsen, Dětocha sollte wieder die Kirche bauen.

Povedlo se.

Es gelang.

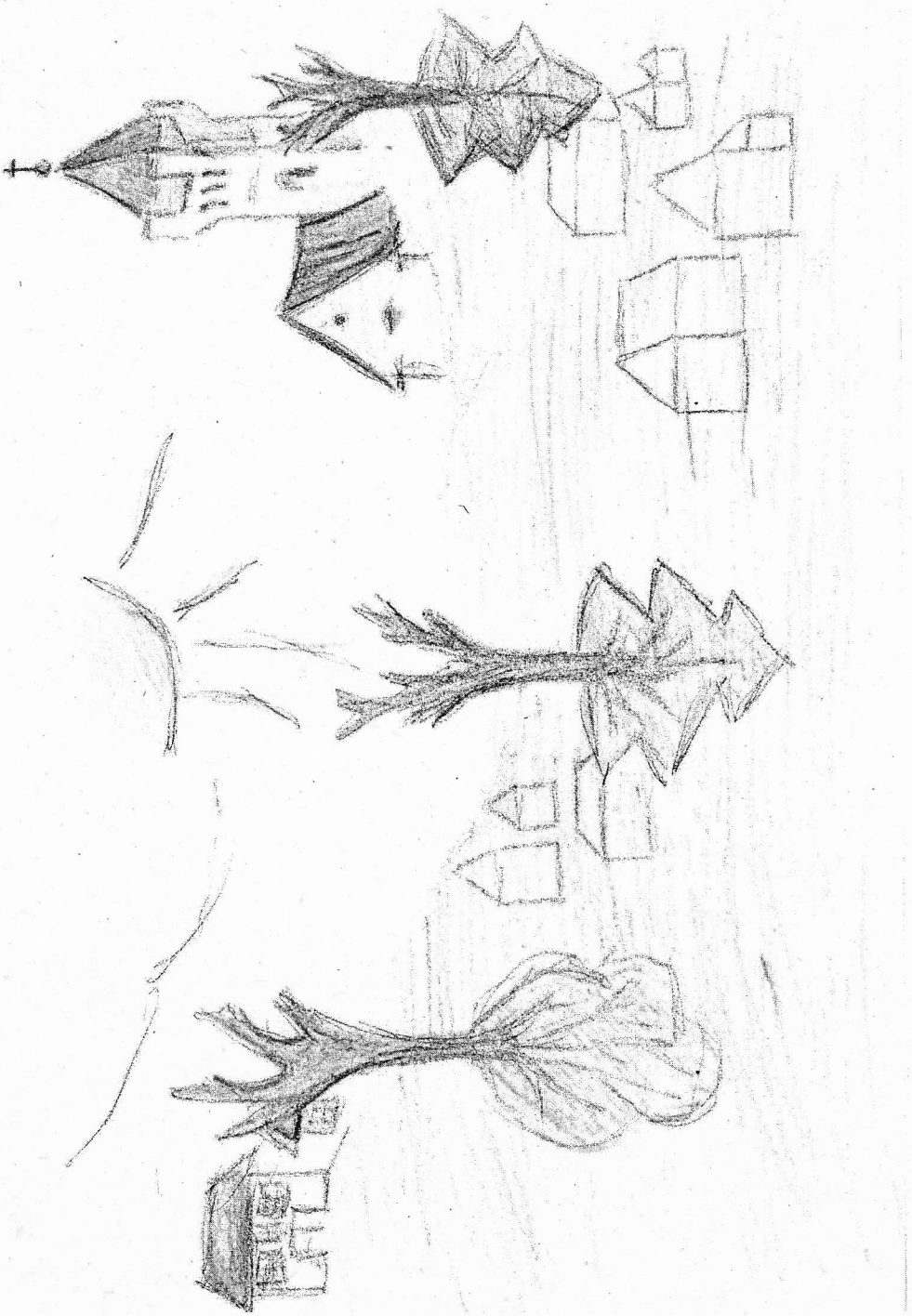

Dětocha konečně splnil slib. Kostel stál na kopečku. Dílo slavilo úspěch.

Endlich erfüllte Dětocha sein Versprechen. Die Kirche stand auf einem Hügel. Das Werk feierte den Erfolg.

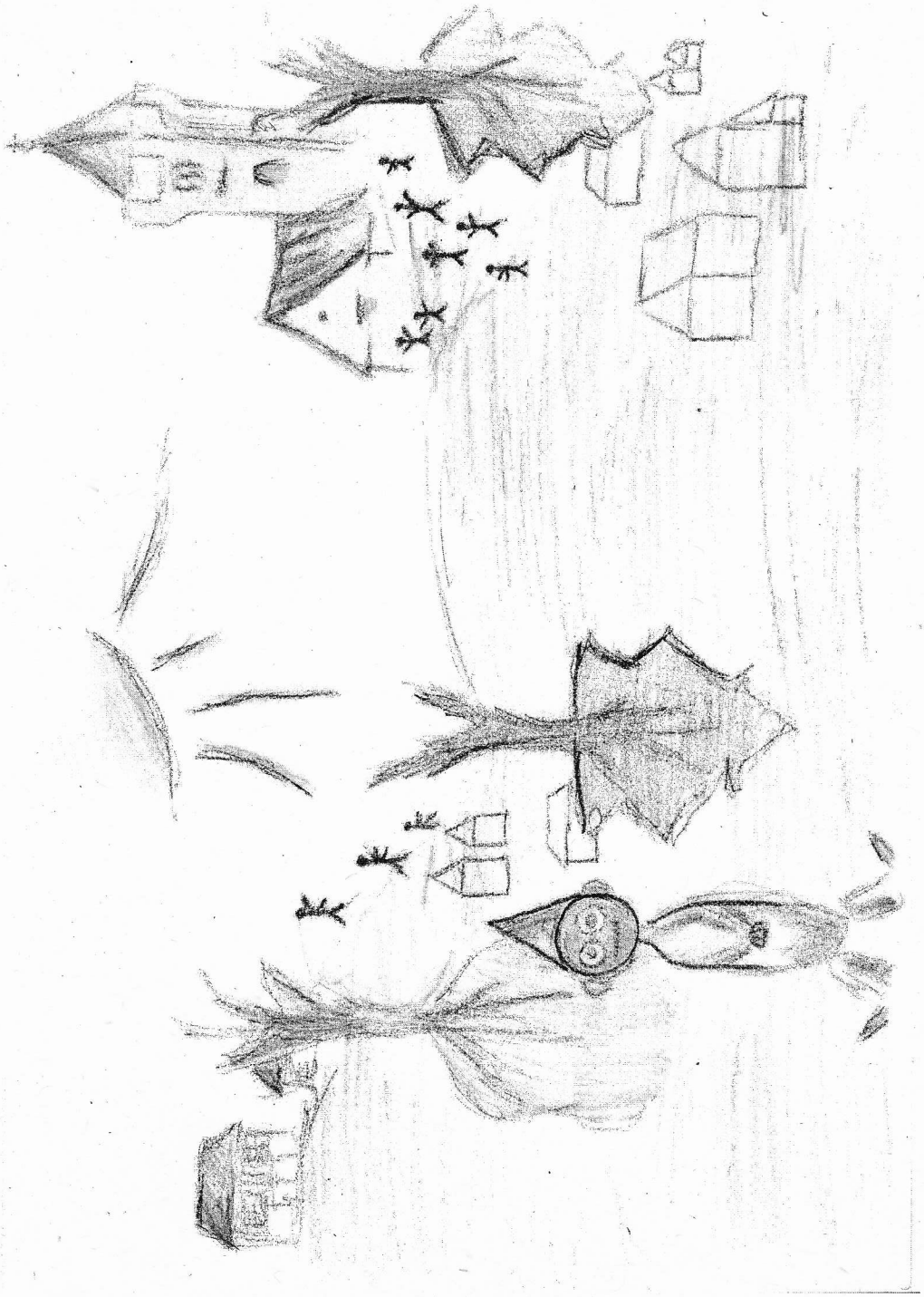

Kolem projížděl Metoděj. Řekl si: „Velkolepé dílo". Všiml si zajímavých stromů.

Metoděj fuhr an die Kirche vorbei. Er sagte sich: „Ein großartiges Werk". Er bemerkte die interessanten Bäume.

Kostel vysvětil na kamenném oltáři a vykonal první oběť.

Er weihte die Kirche auf einem Steinaltar aus und vollführte das erste Opfer.

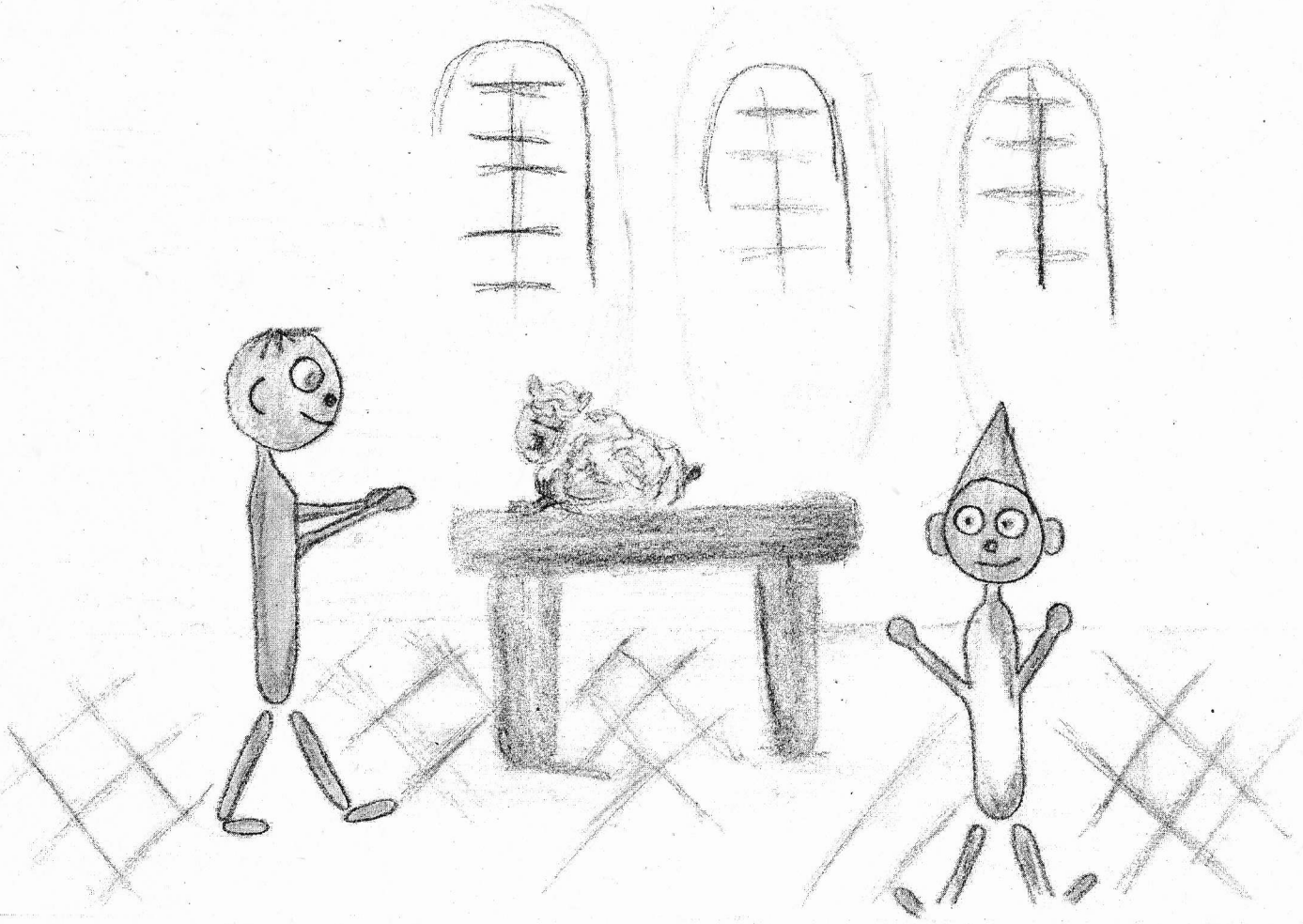

Hejkal na Aušperku

Hejkal auf Aušperk

Les u hradu Aušperk byl tajemný a děsivý. Les hlídal urostlý hajný. Jmenoval se Koktavý.

Der Wald an Burg Aušperk war geheimnisvoll und grauenhaft.Den Wald hütete ein schön gewachsener Heger. Er hieß Koktavý.

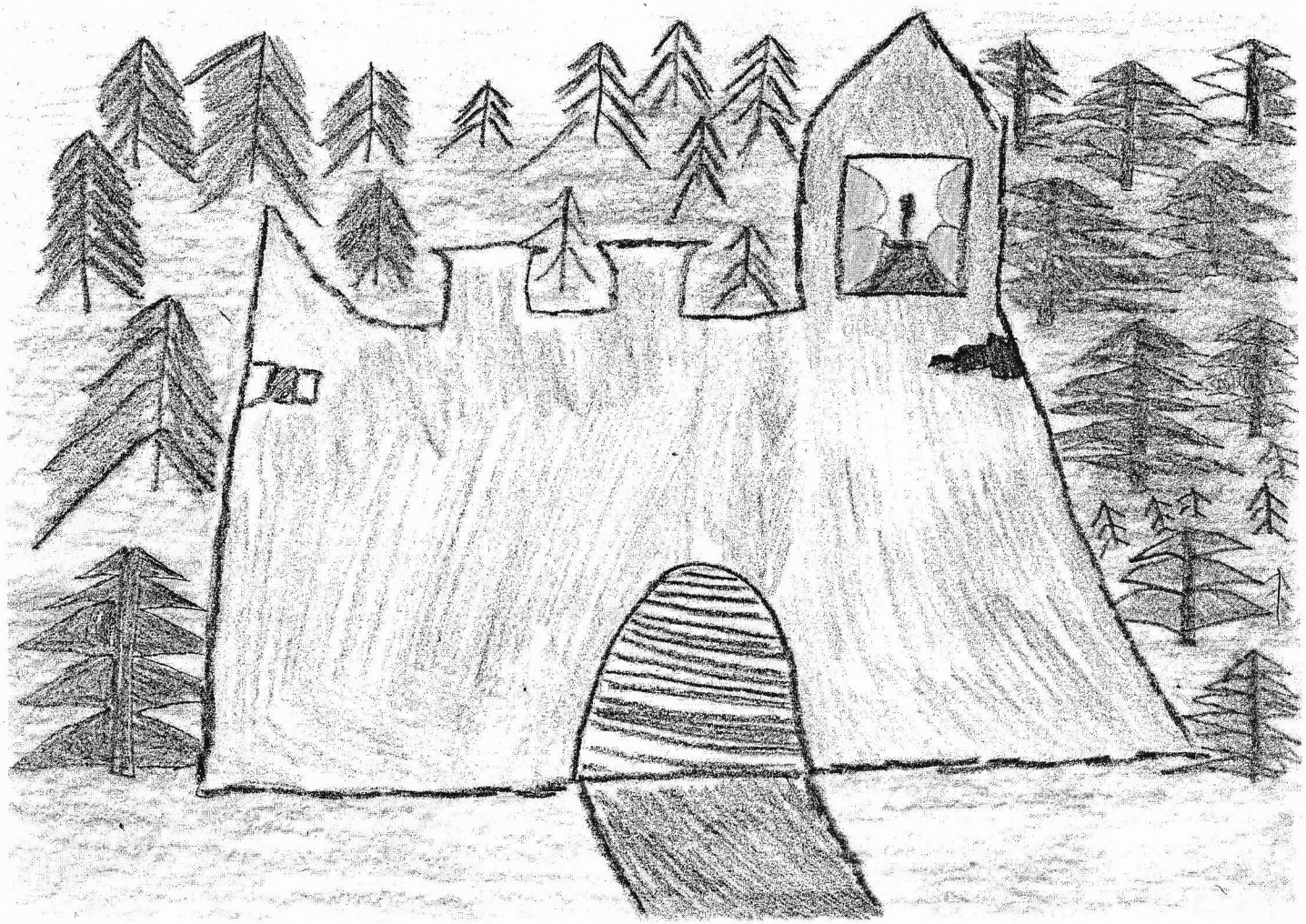

Hajný měl velikou sílu a byl velmi statečný.

Der Heger war stark und sehr mutig.

SOMBRERO
LEFTY
FOUR

Jednou u hradu usnul. Najednou uslyšel kokrhat kohouta a slyšel dusot koní. Uviděl mezi stromy hejkala.

Einmal schlief er an der Burg ein. Auf einmal hörte er einen Hahn krähen und das Pferdegetrappel . Er sah unter den Bäumen Hejkal.

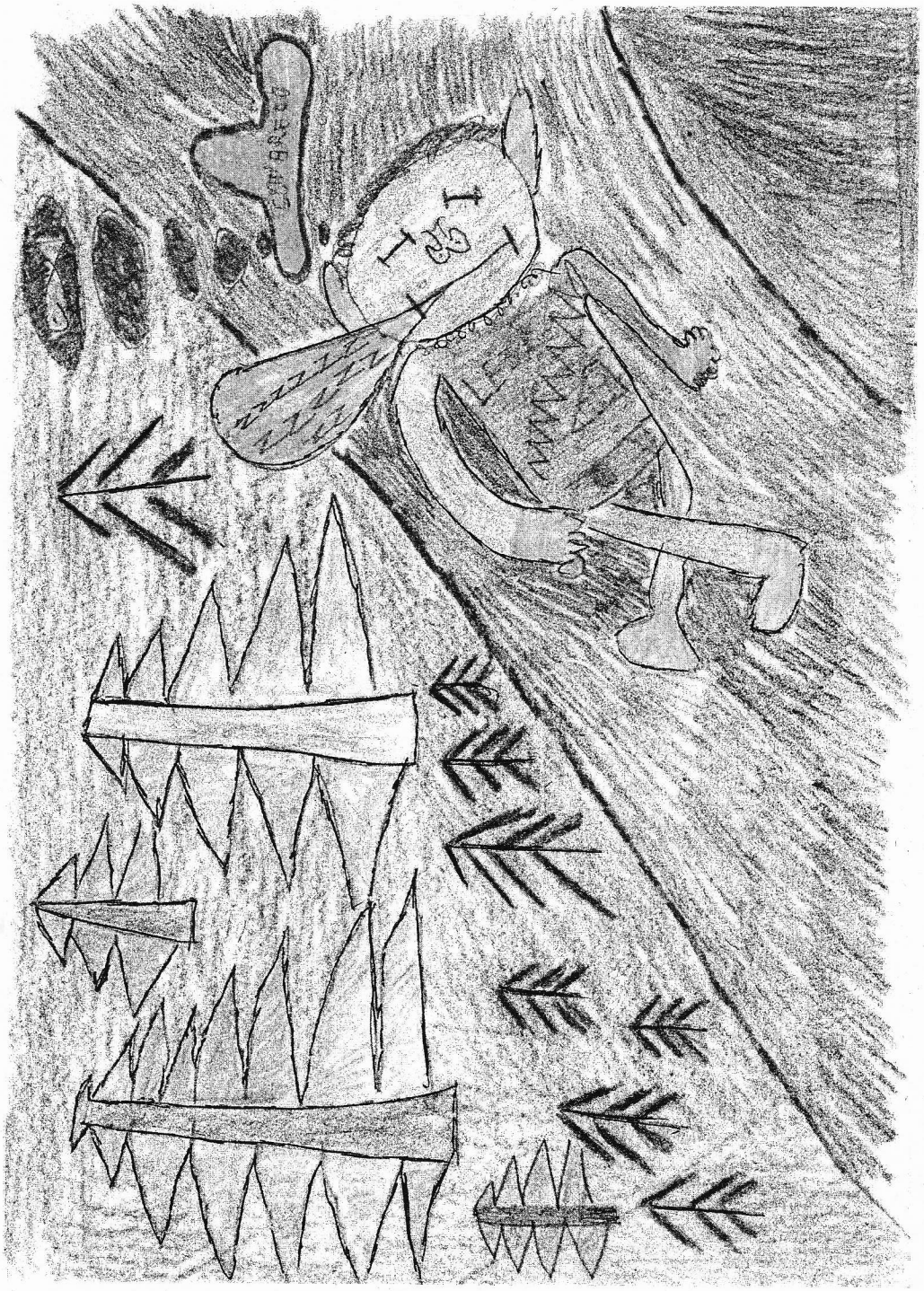

Hejkal vypadal jako kůň. Létaly kolem něj blesky. Vypadal strašně a nebezpečně.

Hejkal sah sich wie ein Pferd aus. Die Blitze flogen um ihn. Er sah schrecklich und gefährlich aus.

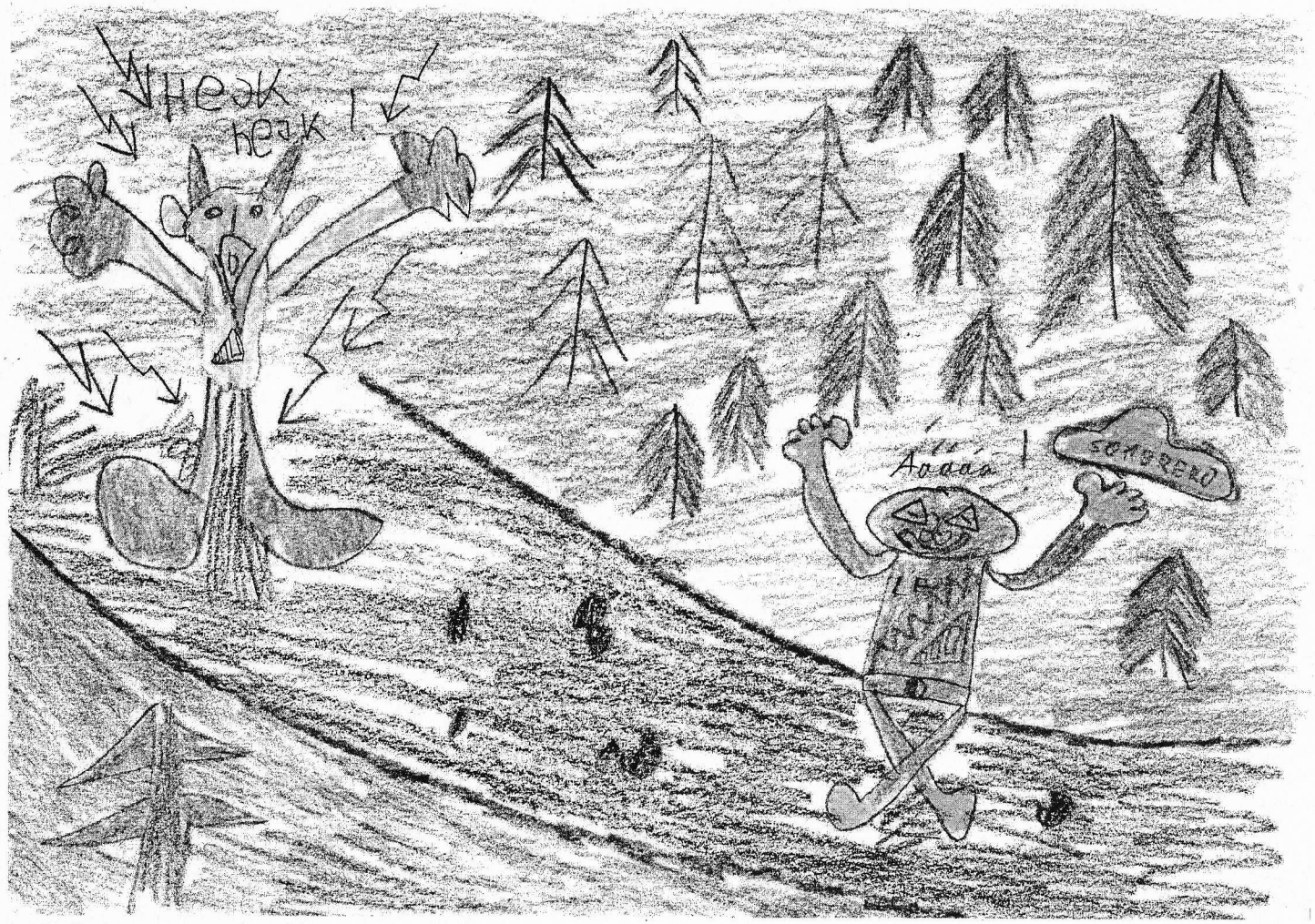
Неак
неак !
Аааа !
SOMBRERO

Hajný strachy oněměl a nepromluvil. To bylo štěstí! Kdyby promluvil, hejkal by mu skočil na záda.

Der Heger war stumm vor Angst und sprach kein Wort. Es war Glück! Wenn er reden würde, sprang Hejkal ihm an den Rücken.

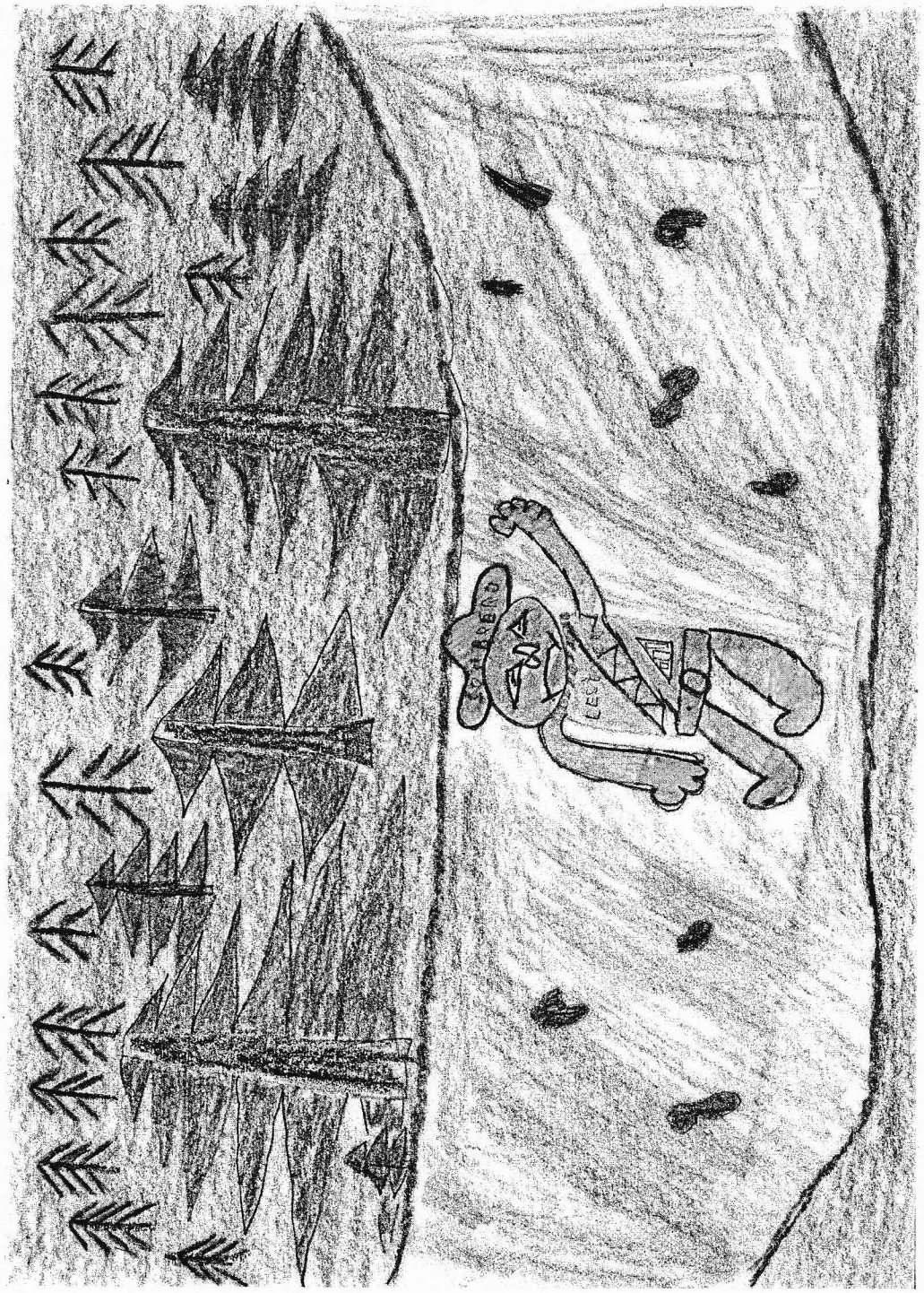

Hajný se od té doby Aušperku vyhýbal a bál se hejkalů.

Seit der Zeit mied der Heger die Burg Ausperk und fürchtete sich vor Hejkal.

LESY ČR

Pernštejnská bílá paní

Die Pernštejne wei3e Frau

Na hradě Pernštejně bydlel Žibřid a jeho tři dcery. Hrad zrovna obléhali nepřátelé.

Auf der Burg Pernštejn wohnte Žibřid mit seinen drei Töchtern. Die Burg eroberten die Feinde gerade.

ŽIBRIT
TOCHTER

Když už došly zásoby, lidé uzavřeli mír. Nepřátelé přišli do hradu, ale nejstarší dcera mír nechtěla.

Als gingen die Vorräte schon zu Neige, schlossen die Menschen Frieden. Die Feinde kamen in die Burg, aber die älteste Tochter wollte den Frieden nicht.

Ještě bojovala. Pán Žibřid ji probodl mečem a ona zemřela.

Sie kämpfte noch. Herr Žibřid tötete sie mit dem Schwert und sie starb.

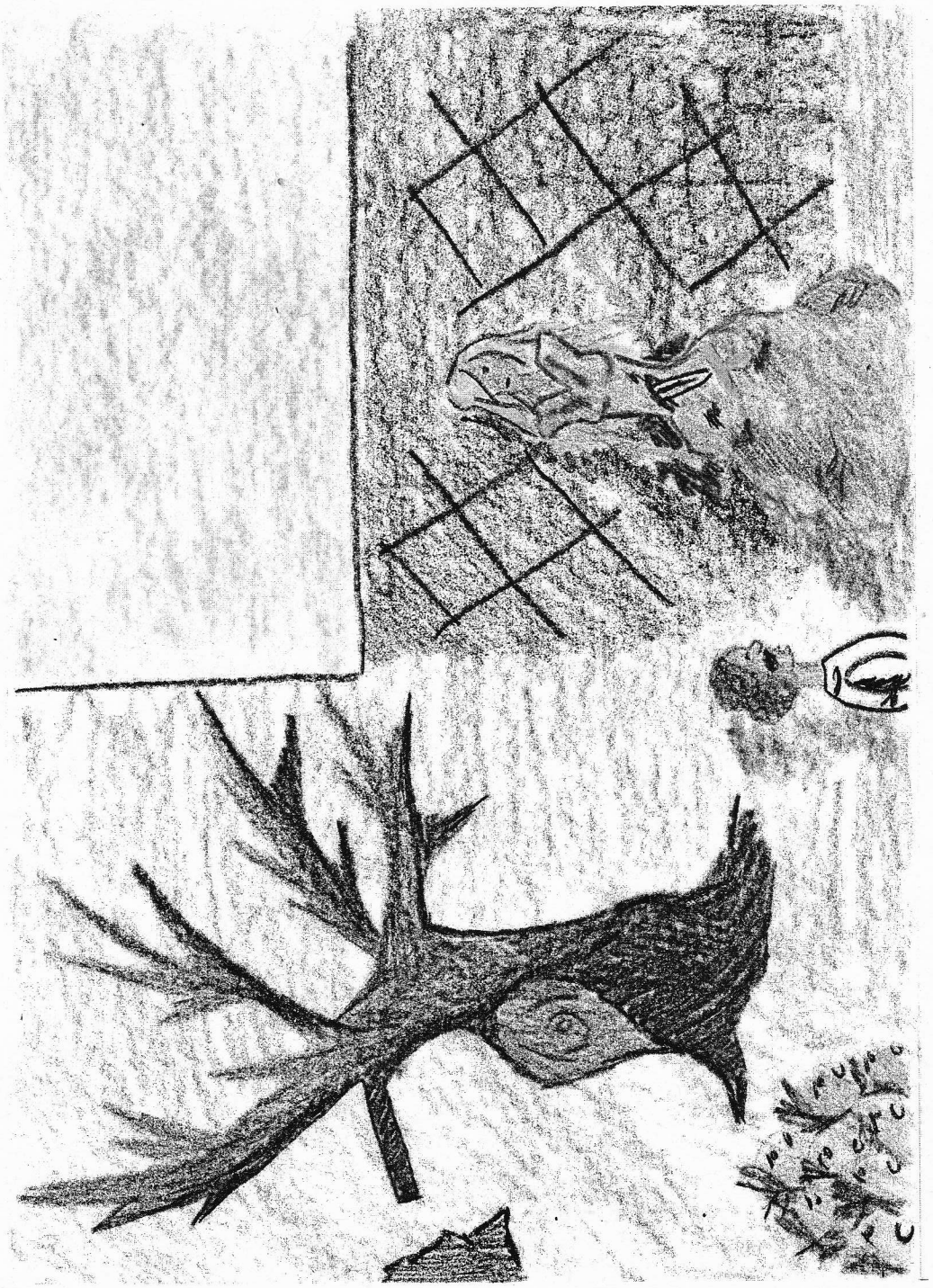

Od té doby se po jedenácté večer objevovala. Měla dlouhé bílé šaty, dlouhé zlaté vlasy a rukavičky.

Seit dieser Zeit erschien sie abends nach elf Uhr. Sie hatte ein langes weißes Kleid an, sie hatte lange goldene Haare und Handschuhe.

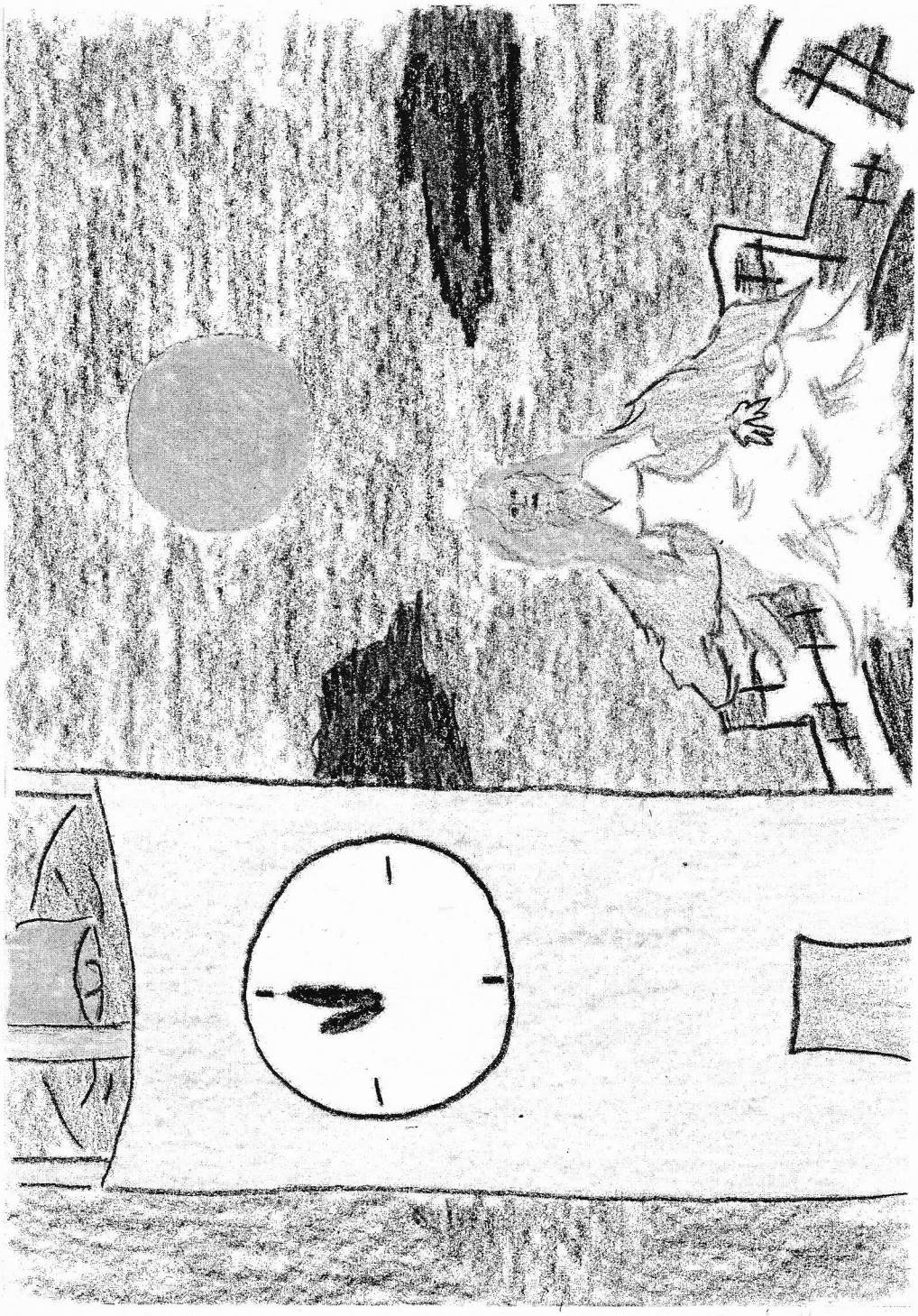

Když měla bílé rukavičky a veselou náladu, nastala radostná událost.

Wenn sie weiße Handschuhe und lustige Laune hatte, passierte ein freudiges Ereignis.

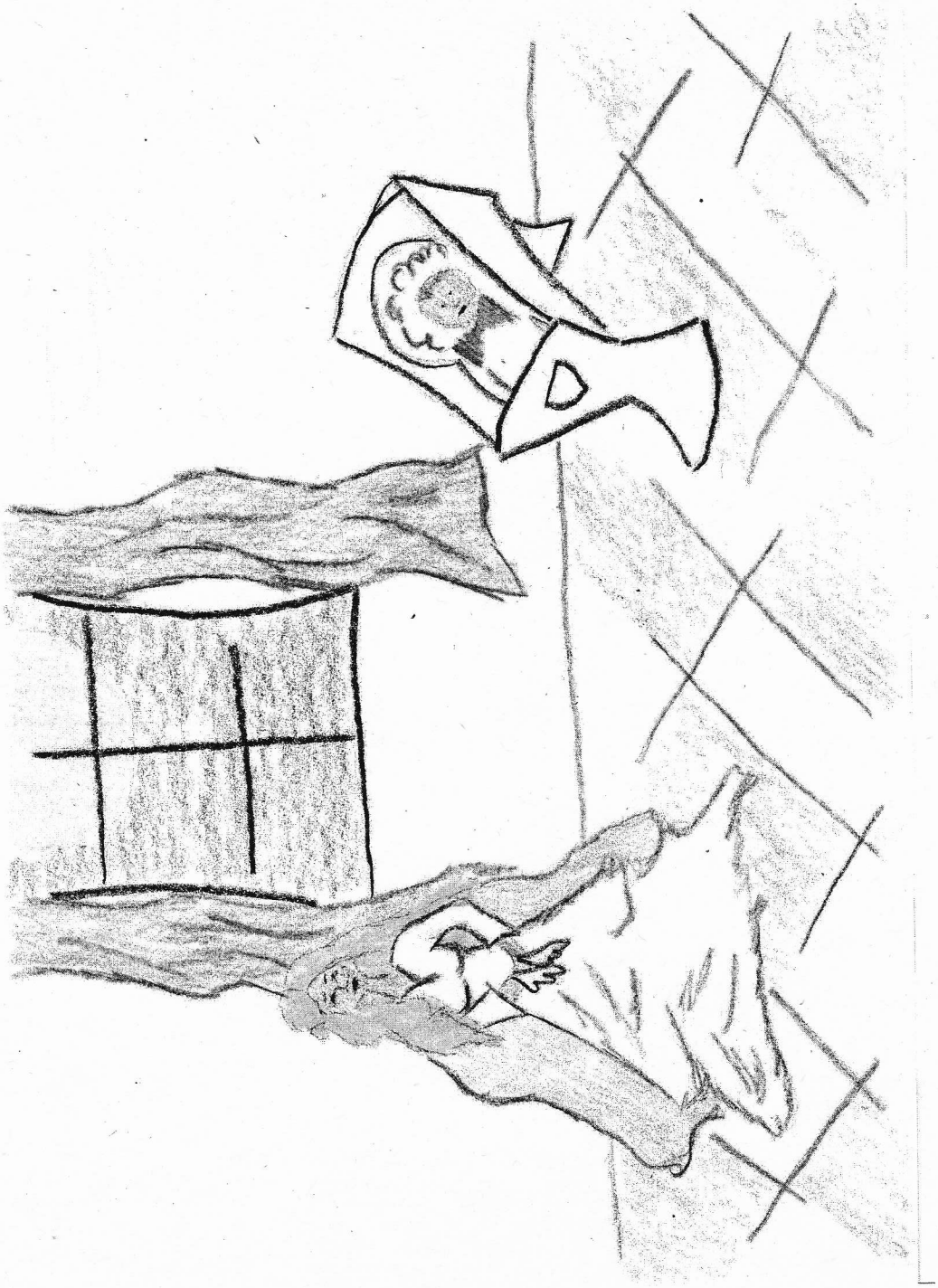

Když měla černé rukavice a bědovala, přišlo neštěstí a smrt.

Wenn sie schwarze Handschuhe hatte und jammerte, kamen das Unglück und der Tod.

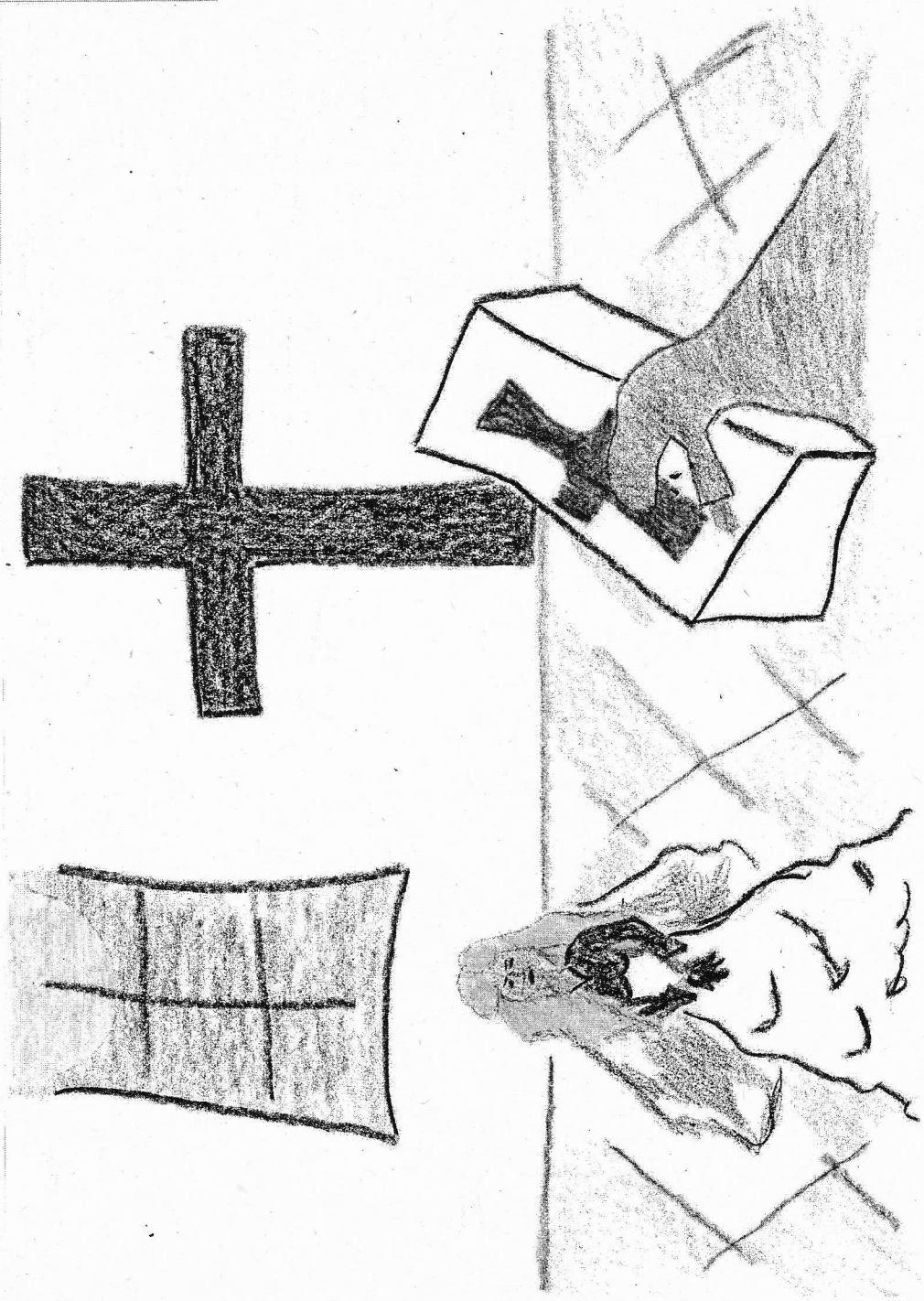

Jednou se na svatbě panoš opil a řekl: „Políbím bílou paní." Po polibku zemřel.

Einmal auf einer Hochzeit betrank sich der Page und sagte: „Ich küsse Weiße Frau". Er küsste sie und starb.

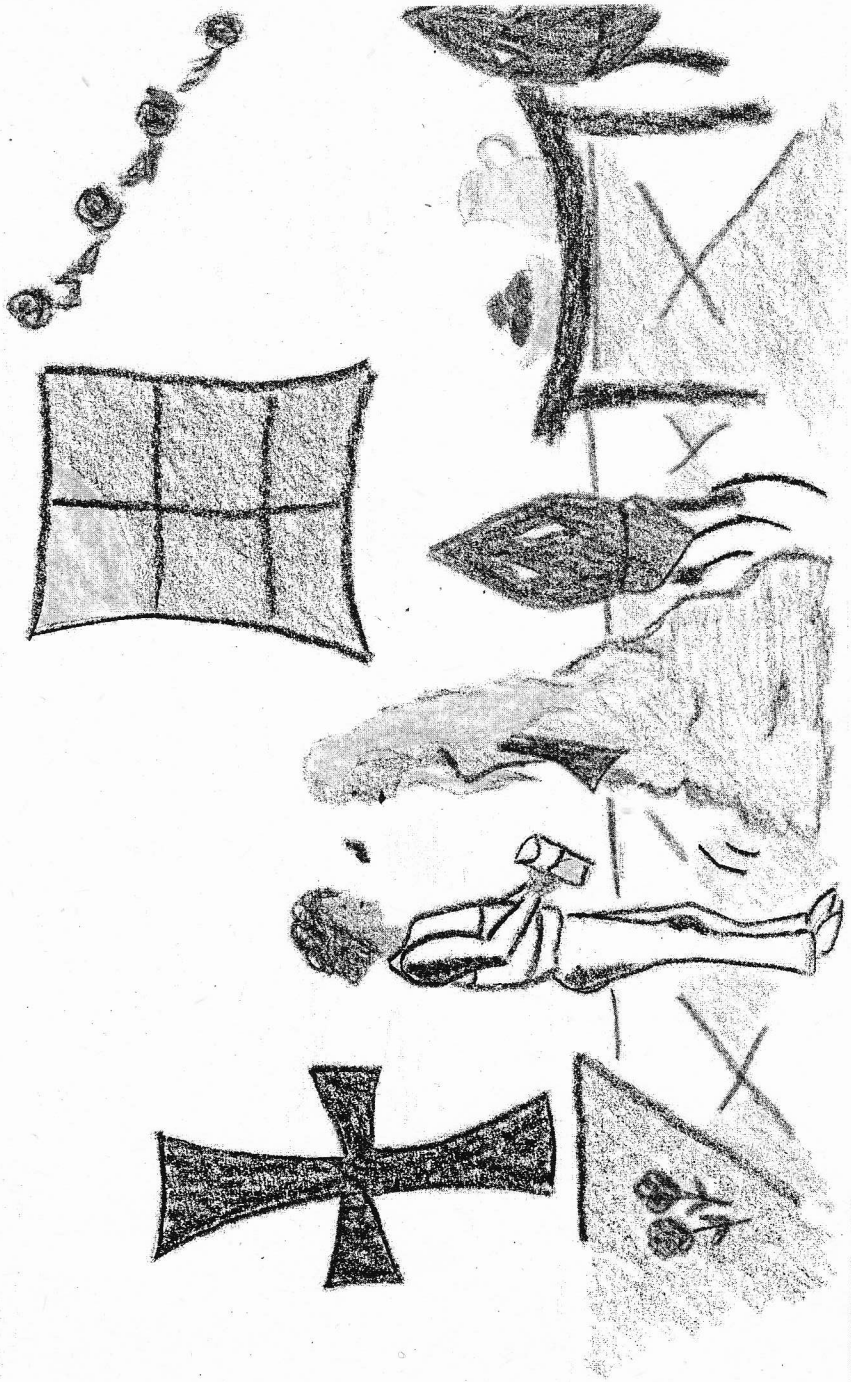

Také se objevovala v kostele a česala si vlasy. Přišel nový kněz, rozčílil se a ona se v kostele už nikdy neukázala.

Sie erchien auch in der Kirche und kämmte sich. Es kam ein neuer Priester, er regte sich auf und sie zeigte sich in der Kirche nie mehr.

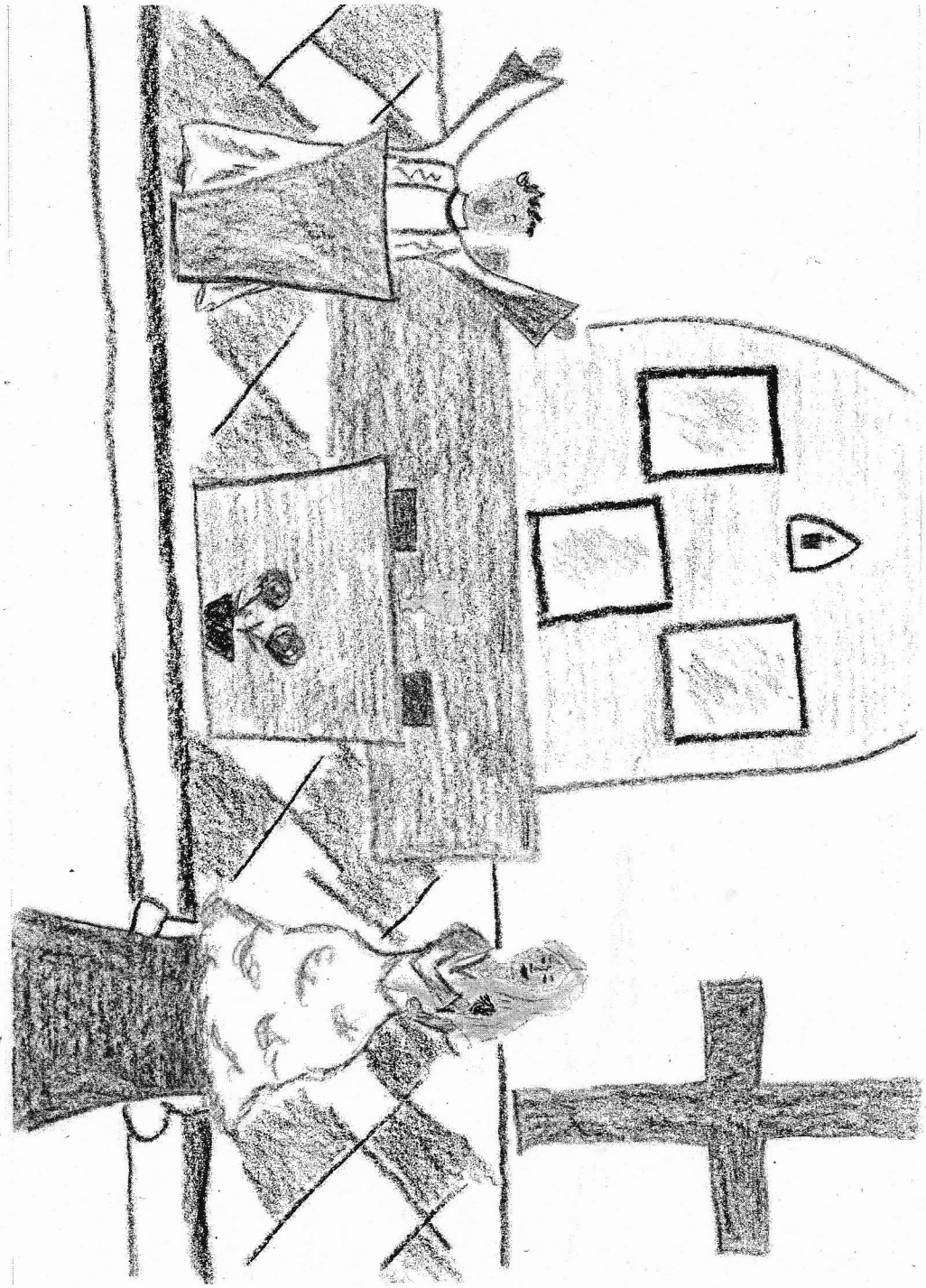

Když pernštejnský rod vymřel, bílá paní se už neobjevila.

Als das Geschlecht von Pernštejn ausstarb, Weiße Frau erschien nicht mehr.

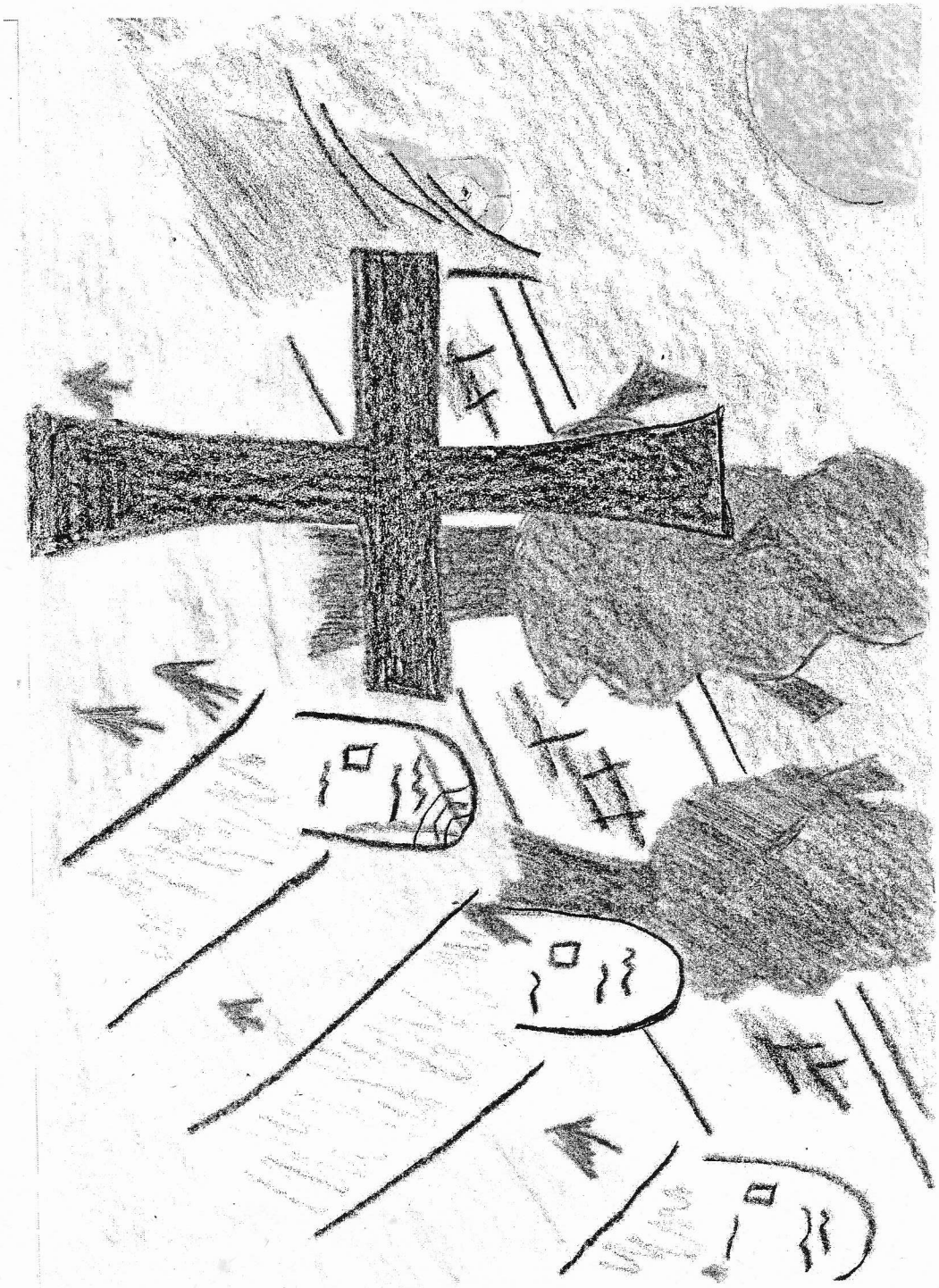

Poklad na Zubštejně

Der Schatz auf Zubštejn

Na hradě Zubštejně byla tajná hradní chodba, kterou jednou propadli koně. Koně zmizeli a lidé je už nikdy neviděli.

Auf Burg Zubštejn war ein Schleichgang, durch die die Pferde einmal durchfielen. Die Pferde verschwanden und man sah sie nie mehr.

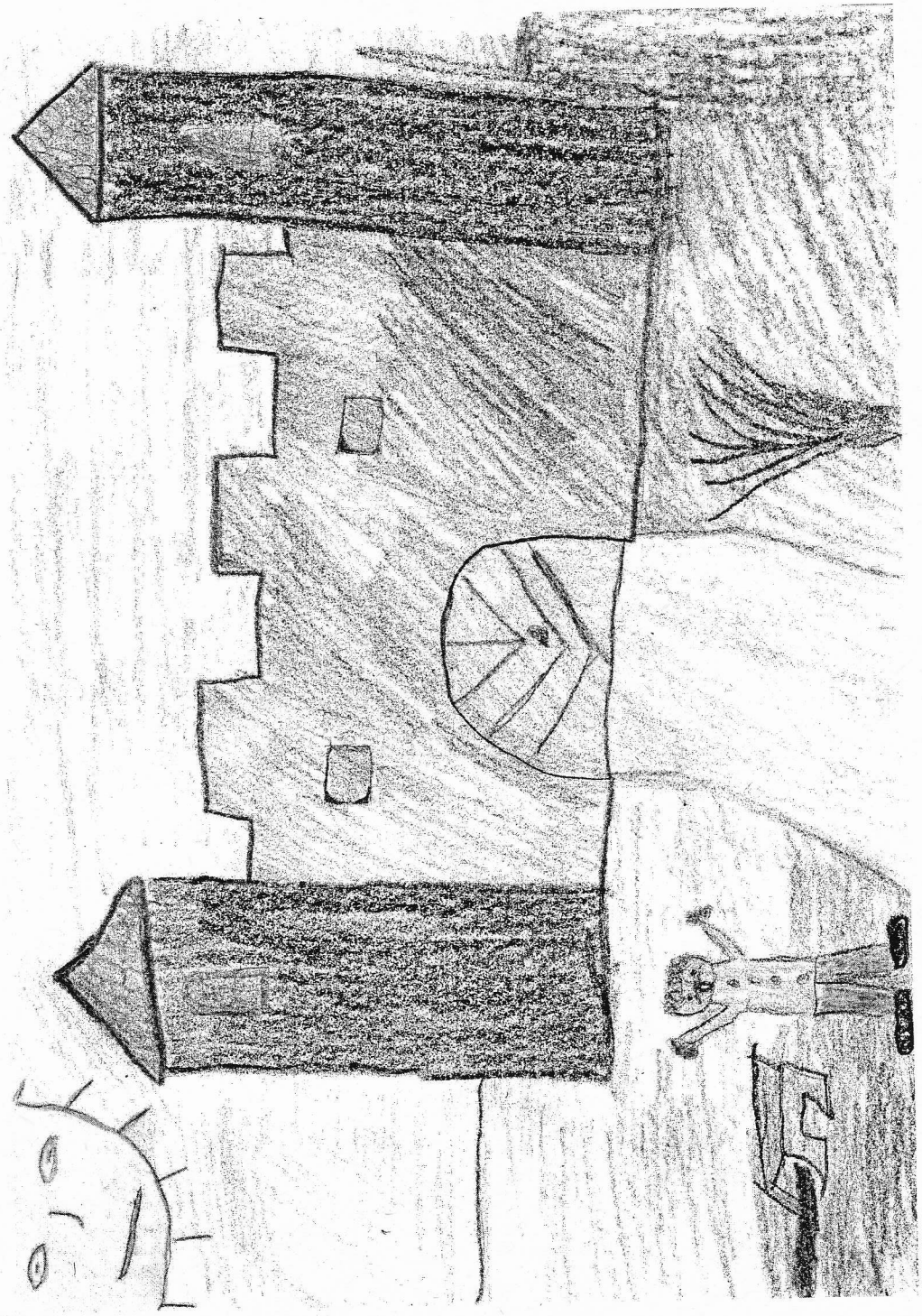

V podzemí hradu se asi ukrývá poklad. Hlídají ho zlí duchové. Cesta k pokladu se otevírá na Velký pátek.

Im Burgkellergeschoss kann sich ein Schatz verbergen. Die bösen Geister hüten ihn. Der Weg zum Schatz öffnet sich am am Karfreitag.

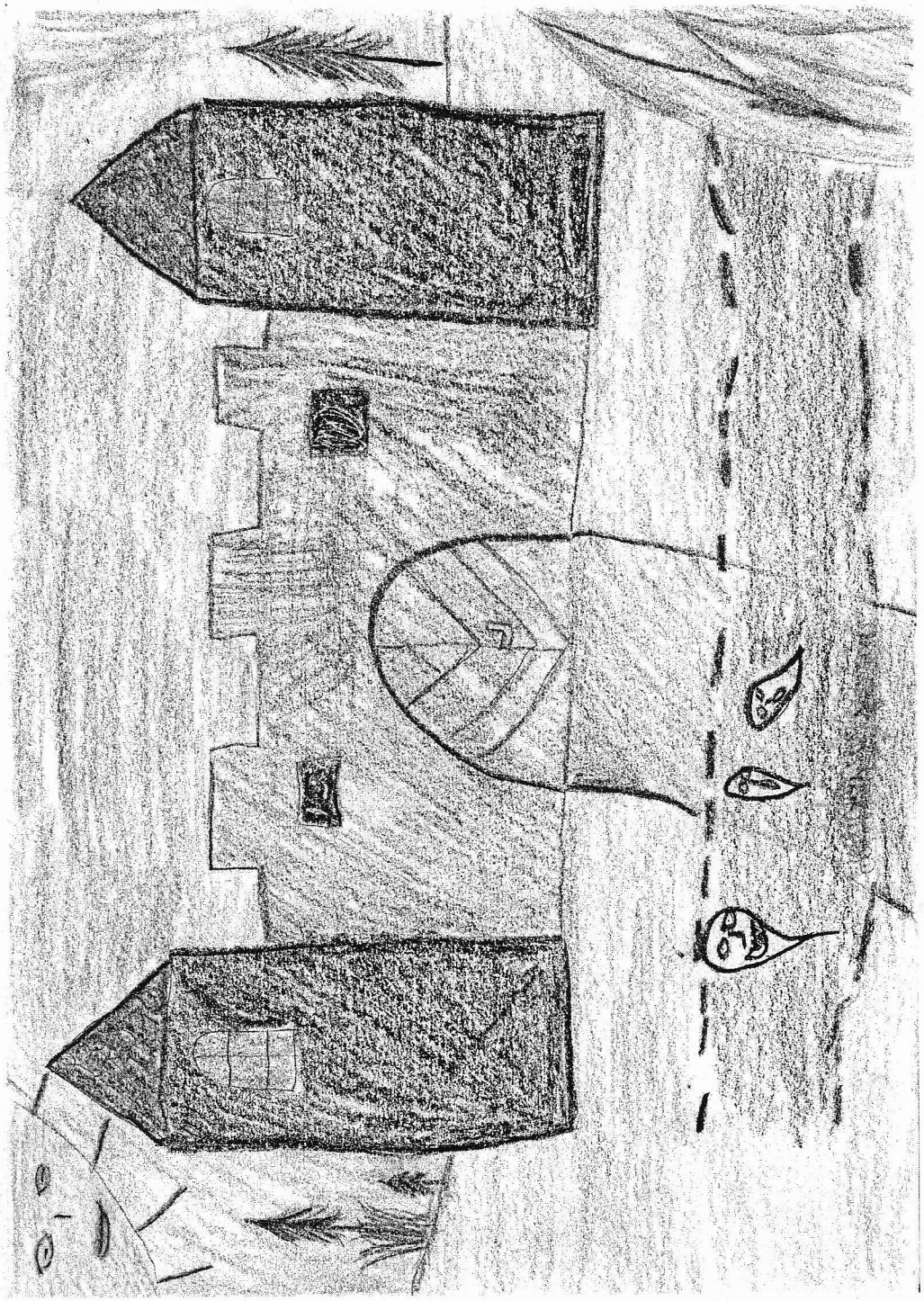

Jednou se pro poklad vypravila chudá žena
s dítětem.

Einmal begab sich eine arme Frau mit ihrem Kind
für den Schatz.

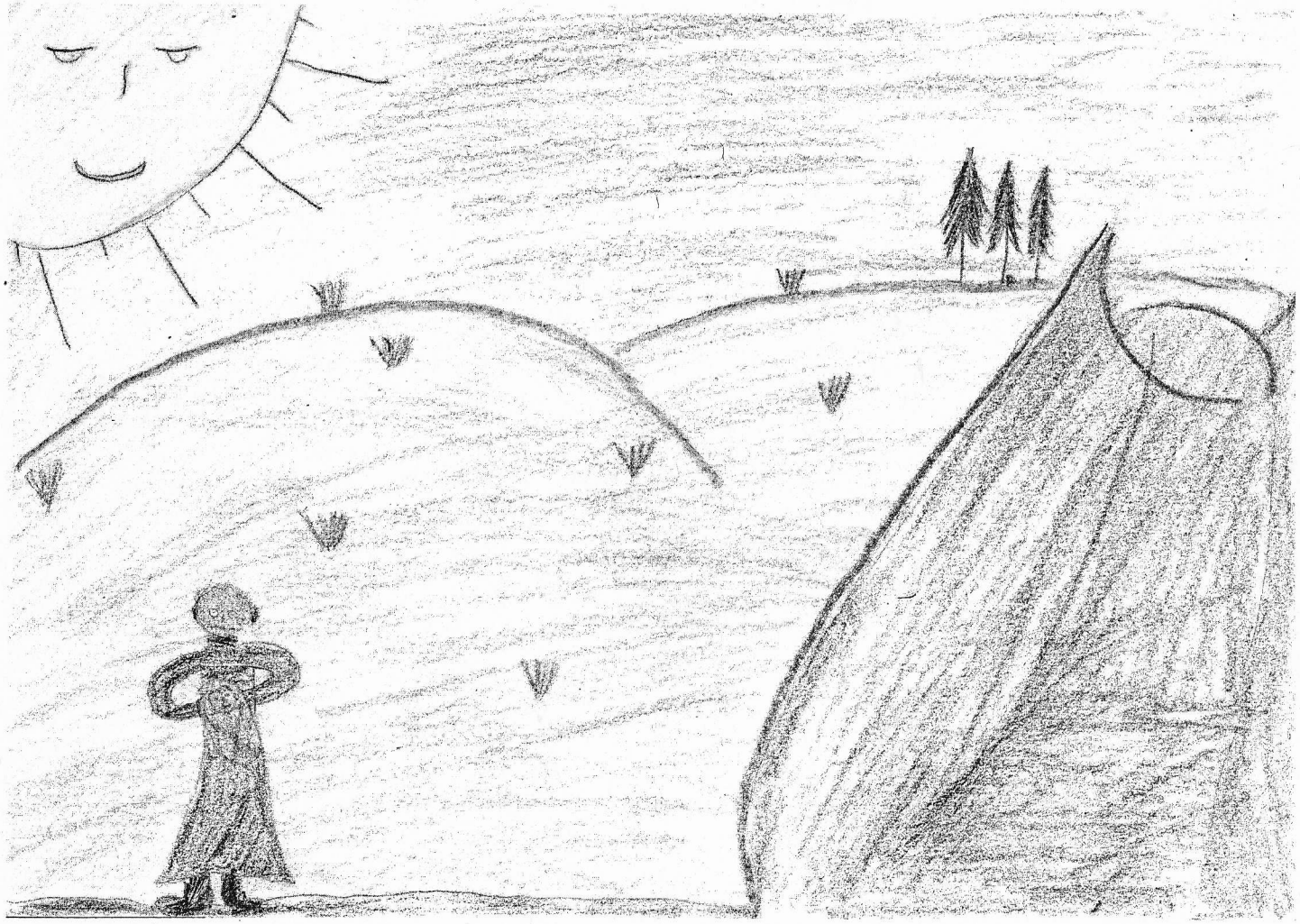

Najednou se skála otevřela. Žena vstoupila do skály. Uviděla hodně zlata.
Odložila dítě. Nasbírala zlaťáky a na dítě zapomněla!

Auf einmal öffnete der Felsen sich. Die Frau trat in den Felsen ein. Sie sah viel Gold. Sie legte ihr Kind ab. Sie sammelte Goldmünzen und vergass ihr Kind!

Šla ven a skála se zavřela. Vzpomněla si na dítě! Plakala, naříkala, ale skála se už neotevřela.

Sie ging hinaus und der Felsen machte sich zu. Sie erinnerte sich an ihr Kind! Sie weinte, klagte, aber der Felsen öffnete sich nicht mehr.

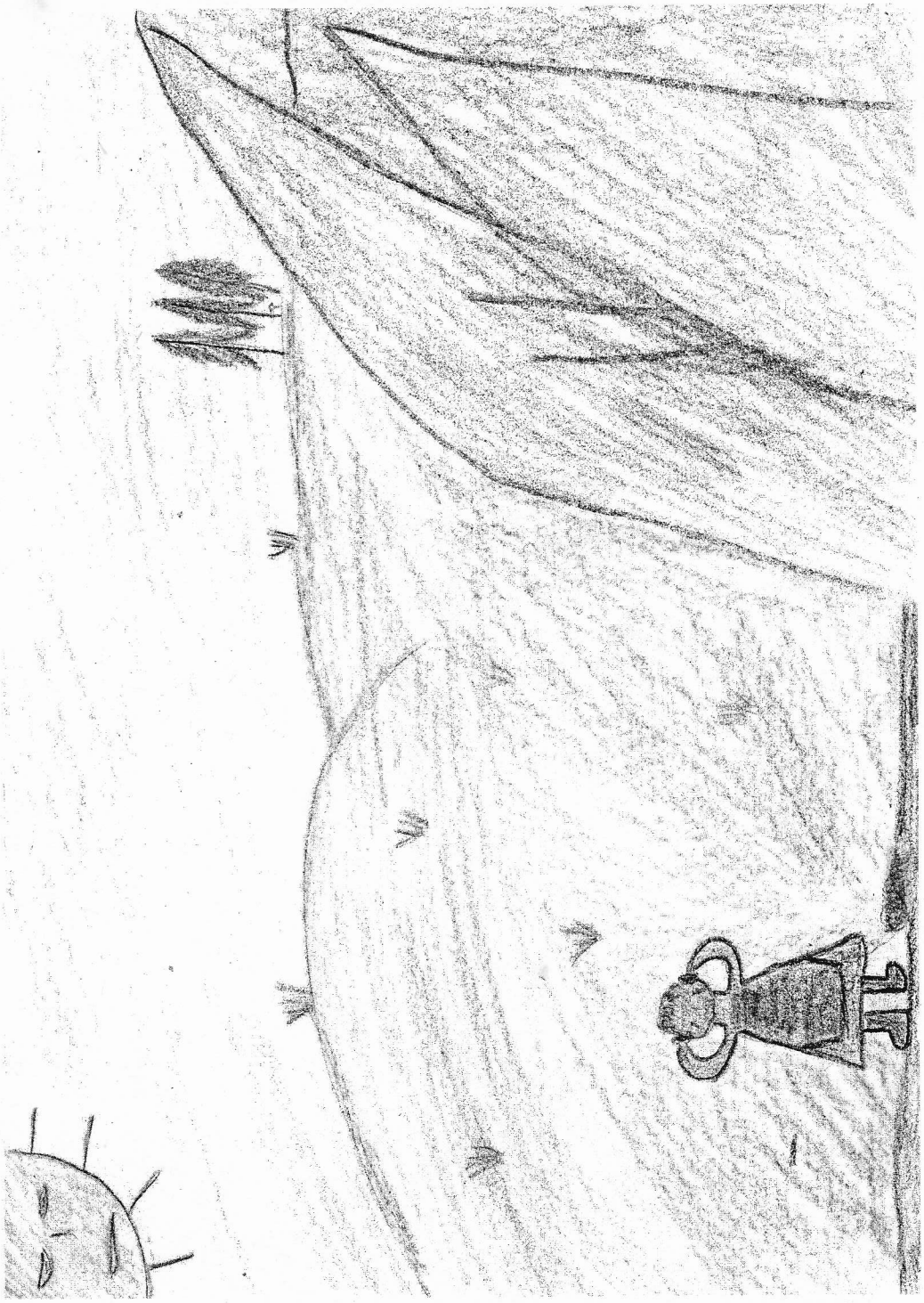

Smutek trápil ženu. Byla nešťastná a neustále plakala.

Tie Trauer quält die Frau. Sie war unglücklich und weinte immer wieder.

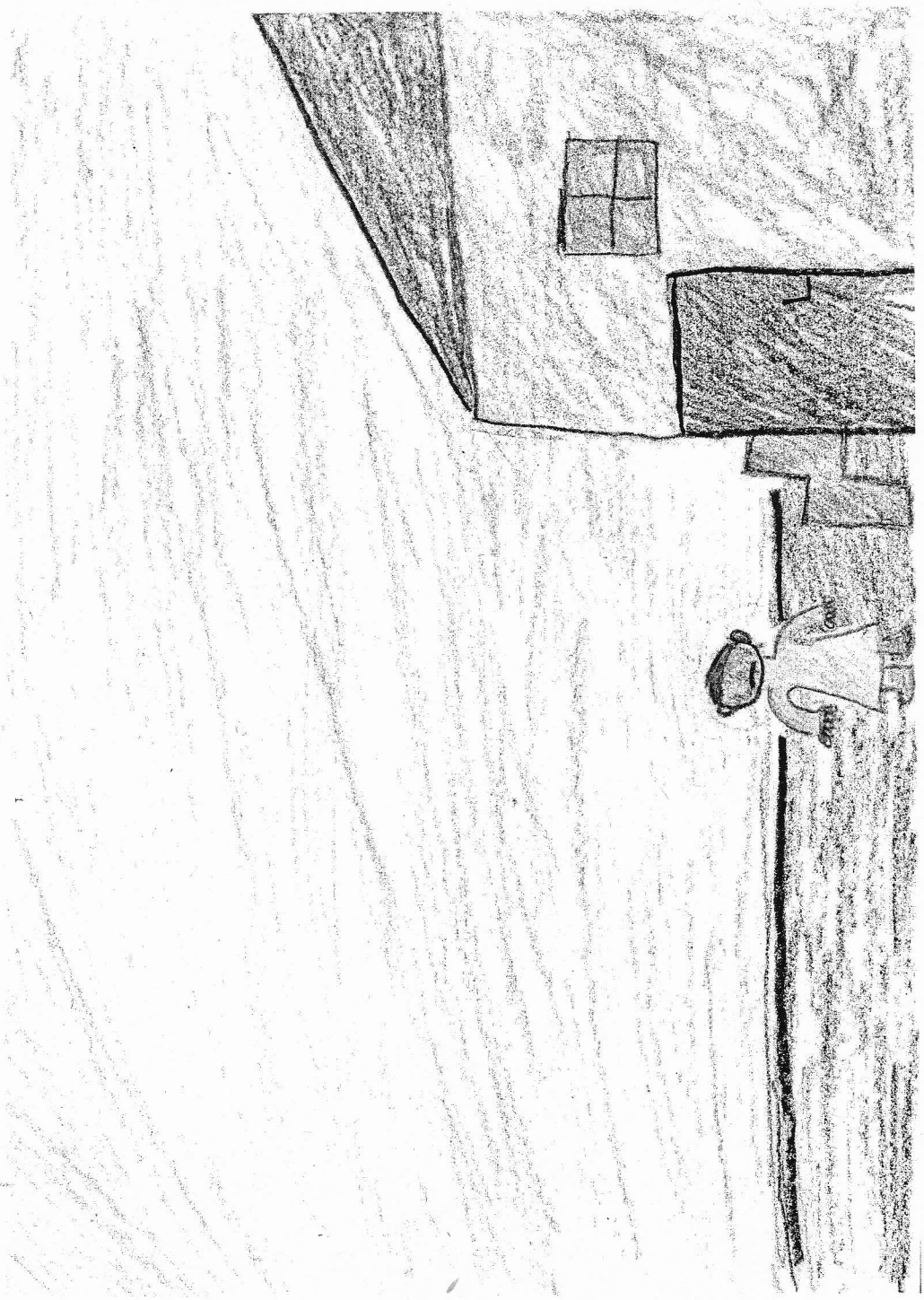

Když přišel opět Velká pátek, vypravila se žena na Zubštejn. Skála se otevřela. Žena dítě vzala do náruče a utíkala. Na poklady ani nepohlédla. Zůstal jí jediný peníz, který drželo děvčátko v ruce.

Wenn der Karfreitag wieder kam, begab sich die Frau an Zubštejn. Der Felsen öffnete sich. Die Frau nahm das Kind in die Arme und lief. Sie sah Schätze nicht mehr an. Ihr blieb nur eine Münze, die das Mädchen in der Hand hielt.

Zubštejnské dědictví

Die Erbe von Zubstein

Zubštejn byl slavný a pyšný hrad, když ještě vládl král Jiřík. Jeho majitelé byli hodně bohatí.

Zubstejn war eine berühmte und stolze Burg, wenn König Jiřík noch regierte. Ihre Besitzer waren sehr reich.

Jaro
Podzim
Léto
Zima

V té době se hodinářský tovaryš vracel do Prahy a chtěl se tu uplatnit.

Zur Zeit kam der Uhrgeselle nach Prag zurück und er wollte sich hier nützlich machen.

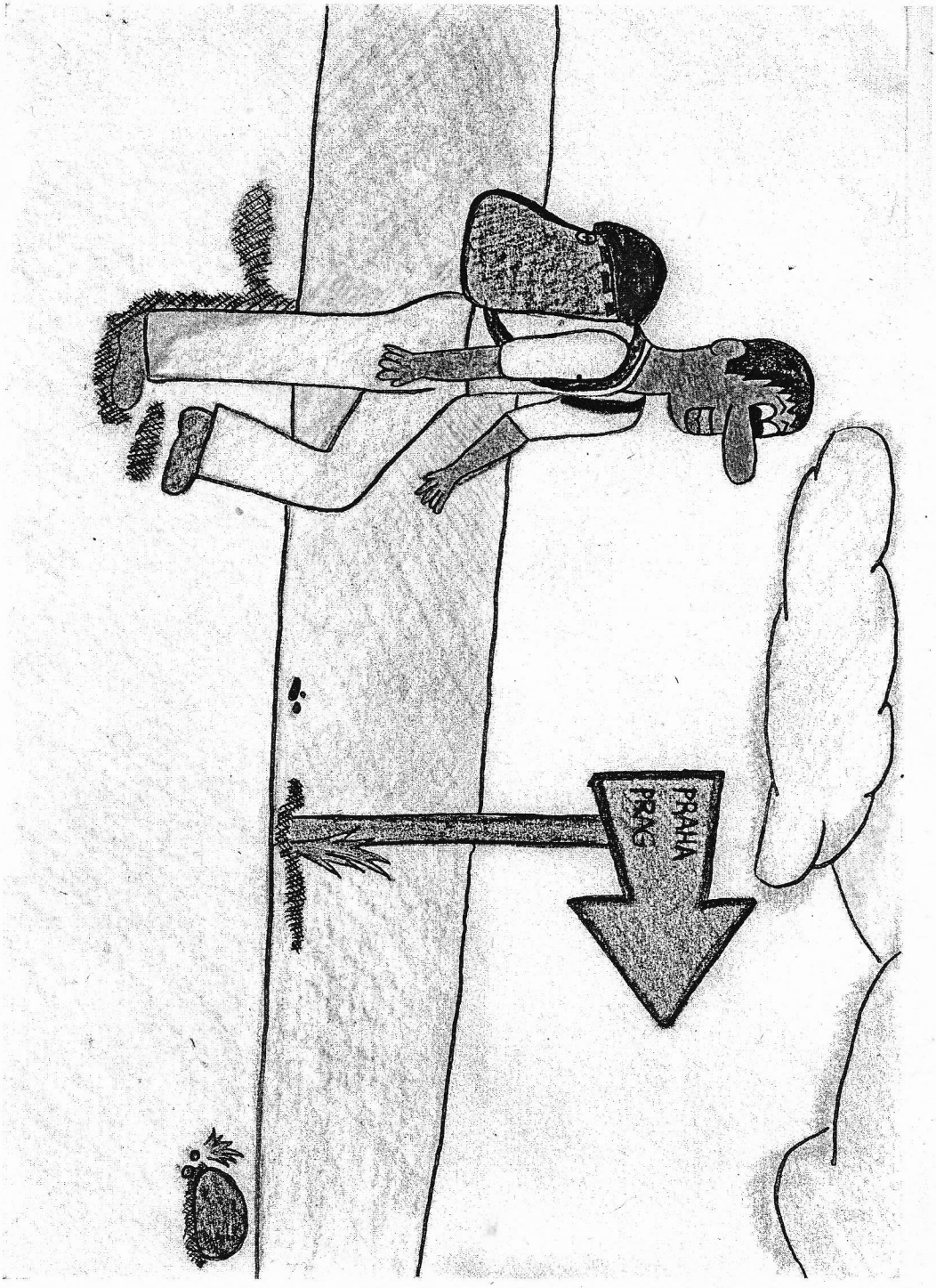
PRAHA
PRAG

Kolem projížděla lovecká družina se svým pánem.

Es fuhr ein Jagdgefolge mit seinem Herrn an den Gesellen vorbei.

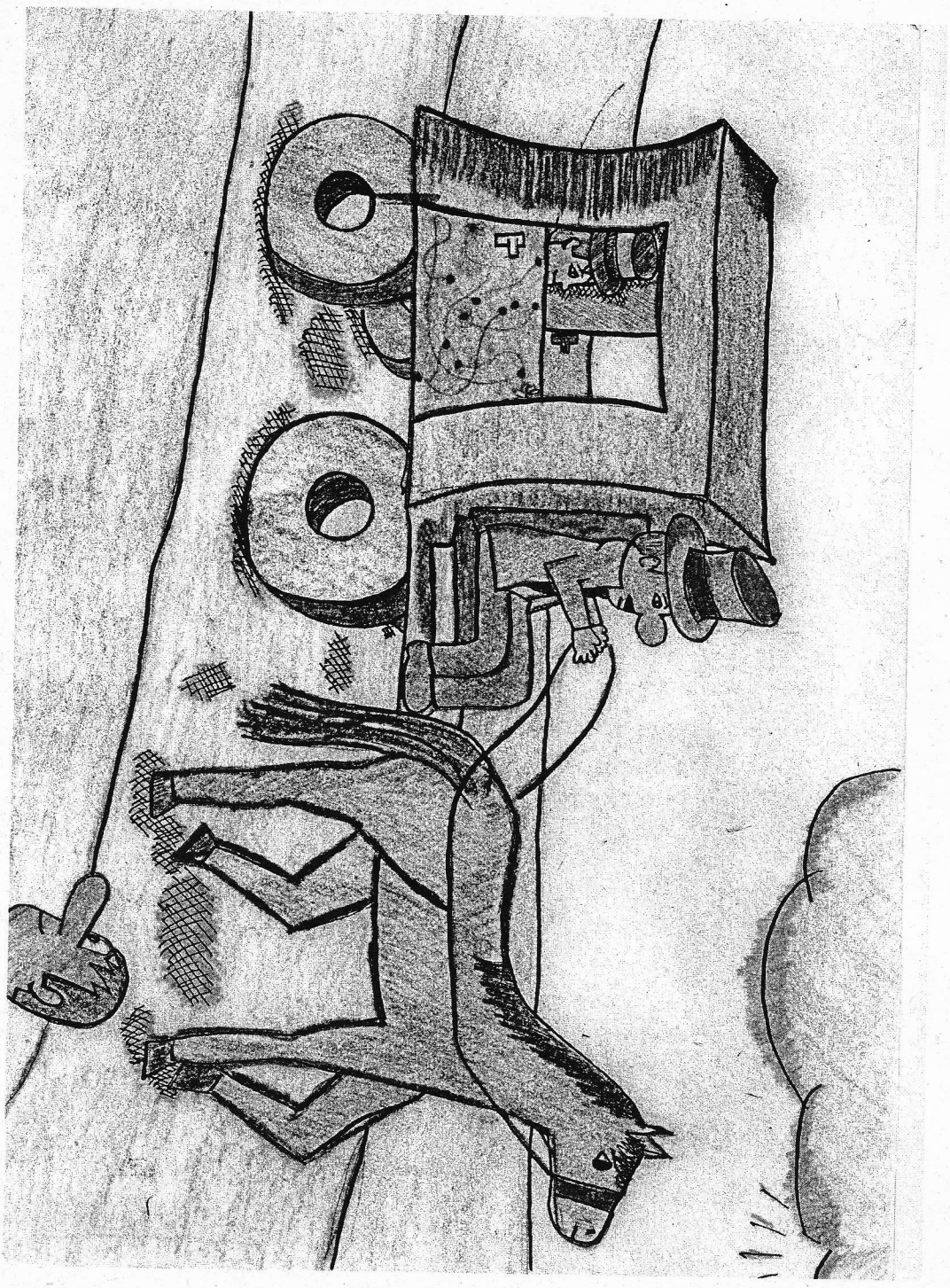

Zastavili a dali tovaryši jídlo.

Sie hielten auf und gaben dem Gesellen Speise.

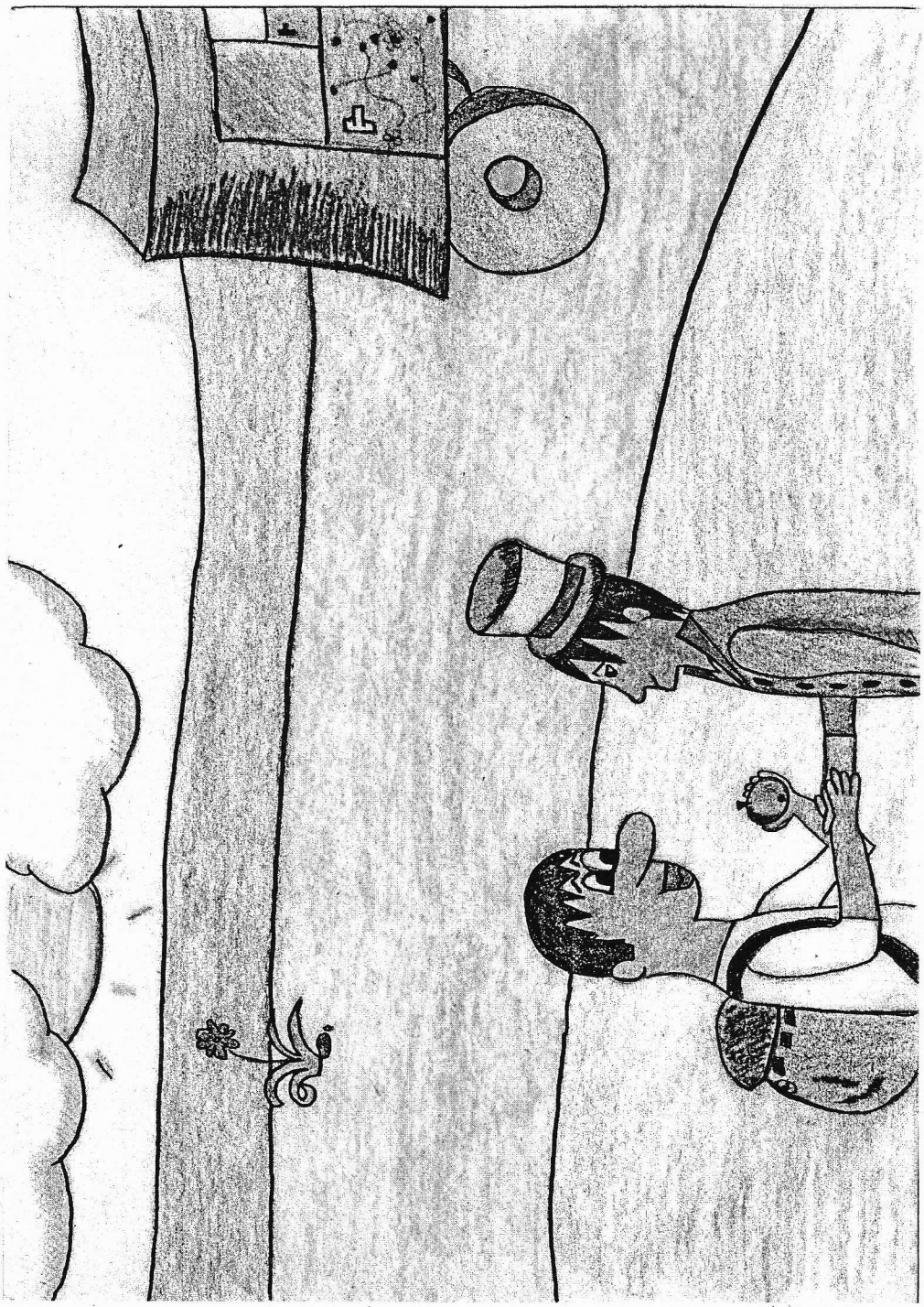

Pán se dozvěděl, že je hodinářským tovaryšem a zaměstnal ho. Měl opravit věžní hodiny.

Der Herr erfuhr, dass er ein Uhrgeselle ist, und er beschäftigte ihn. Er sollte die Turmuhr reparieren.

Zavázali mu oči a jeli. Nikdo mu neřekl jméno hradu. Sie verbanden ihm seine Augen und fuhren.

Niemand sagte ihm der Name von der Burg.

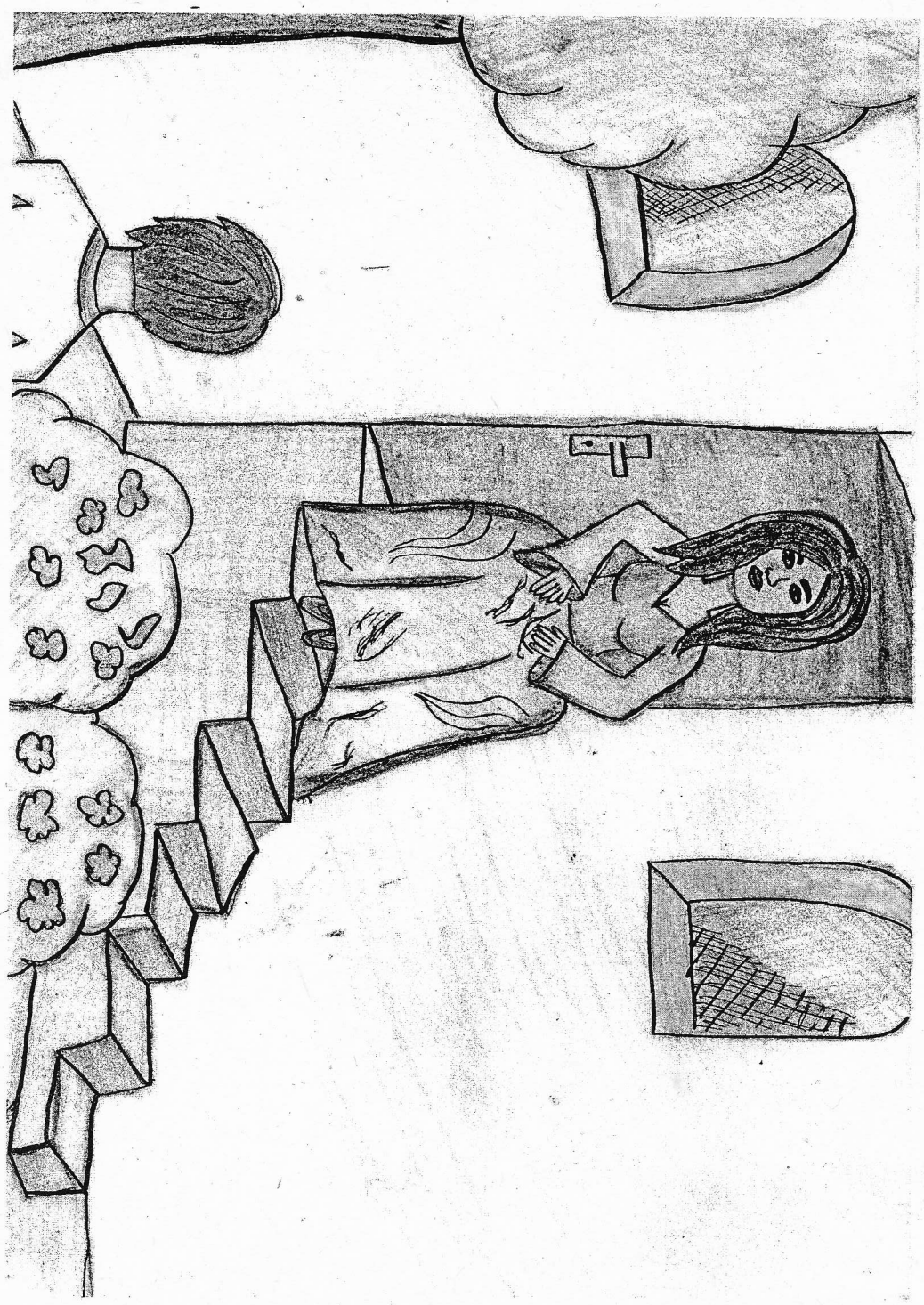

Často zde potkával krásnou, smutnou dívku.

Er begegnete hier oft ein schönes, trauriges Mädchen.

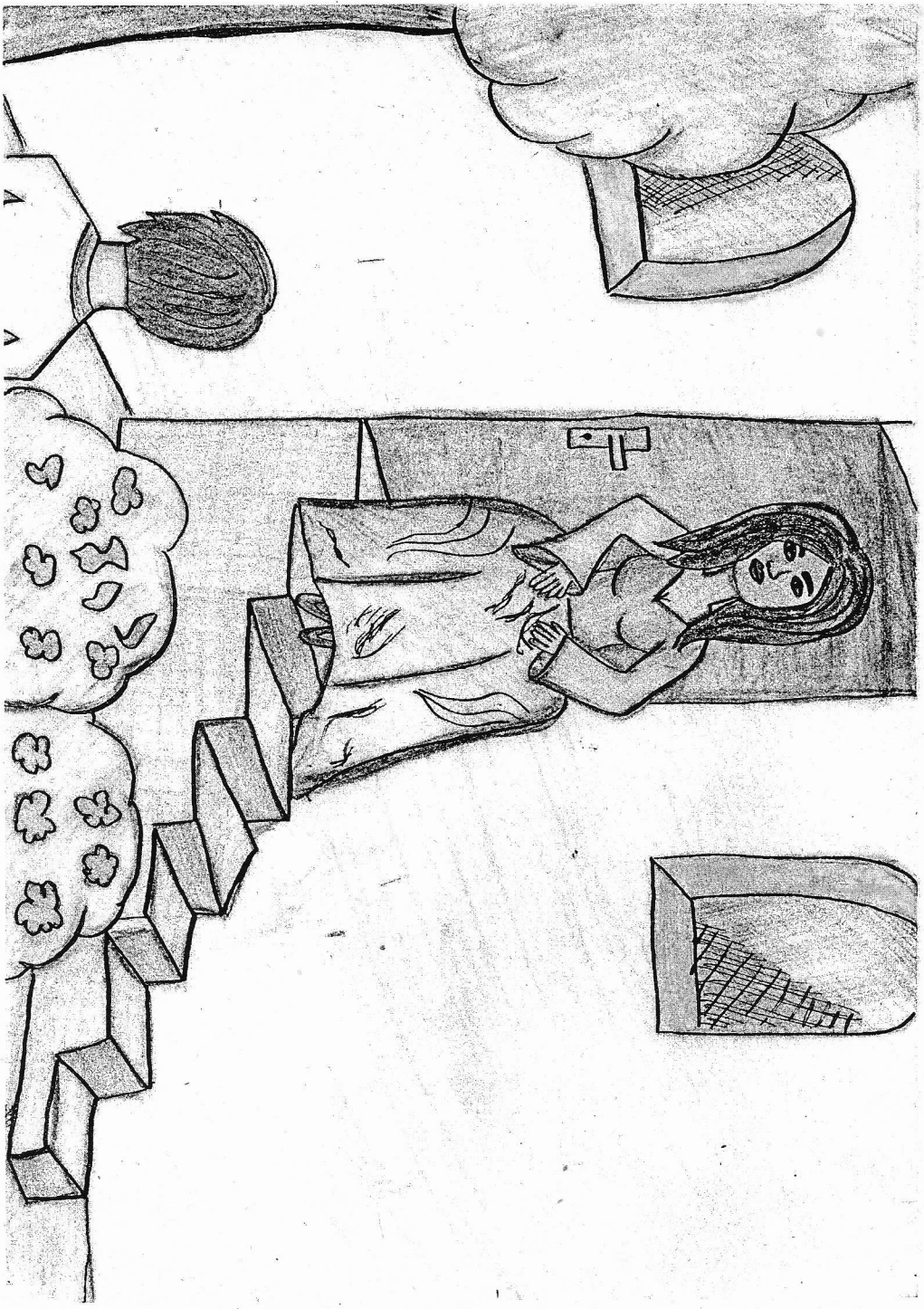

Dokončil svoji práci a pán mu zaplatil a ho nechal s páskou na očích dovést do Prahy.

Er beendete seine Arbeit und der Herr bezahl ihm und ließ ihn mit einer Augenbinde nach Prag bringen.

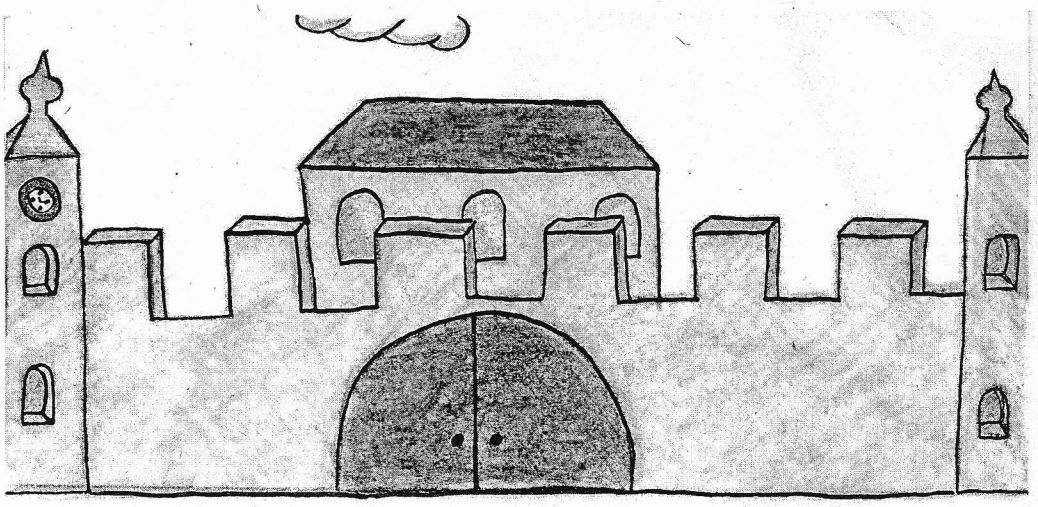

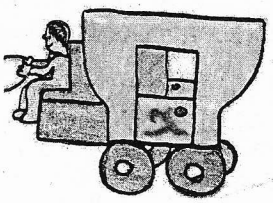

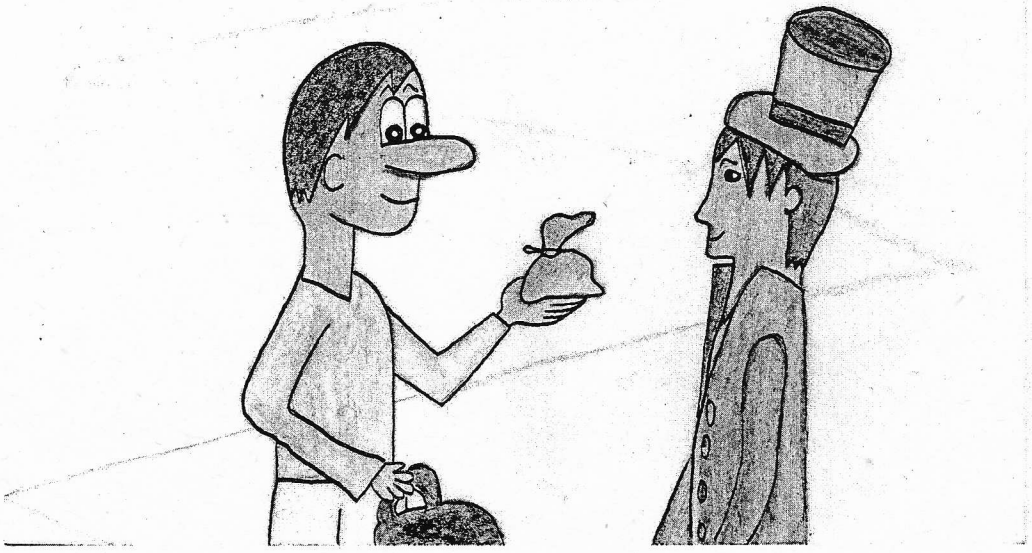

Zde se dozvěděl o dceři krále. Byla unesena.

Hier erfuhr er von der Tochter des Königs. Sie war entführt.

?
PRAHA
PRAG

Svěřil se králi o jeho pánu.

Er vertraute dem König von seinem Herrn an.

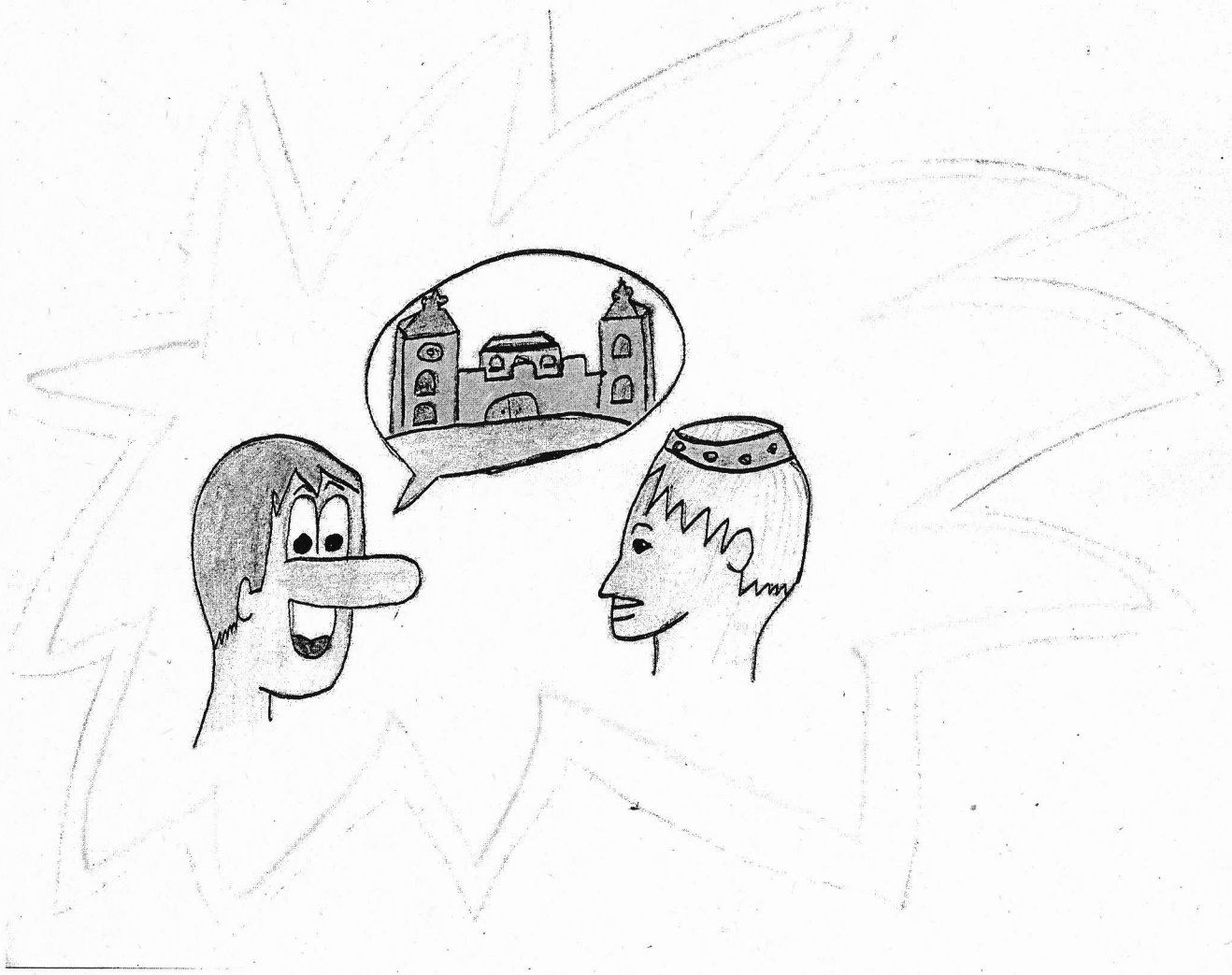

Tovaryš, král a jeho družina jeli a na Moravě tovaryš poznal hrad.
Řekl králi o Zubštejně. Králova dcera utíkala k otci a řekla mu, že pána miluje.

Der Geselle, der König und sein Gefolge fuhren und im Mähren erkannte der Geselle die Burg. Er sagte dem König über Zubštejn. Die Königstochter lief zum Vater und sagte ihm, dass sie den Herrn liebt.

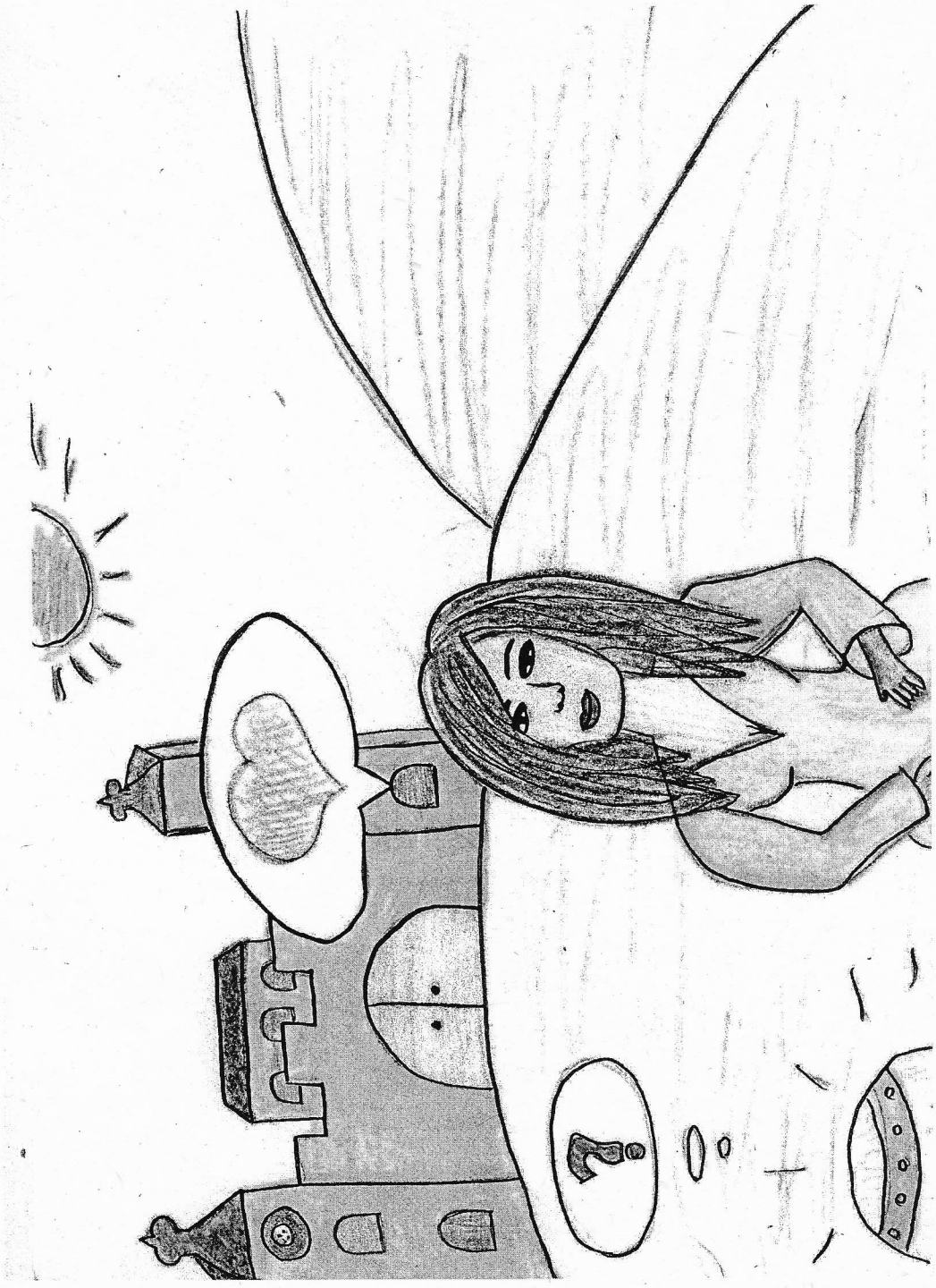

Král se naštval a hrad zničil.

Der König ärgerte sich sehr und zerstörte die Burg.

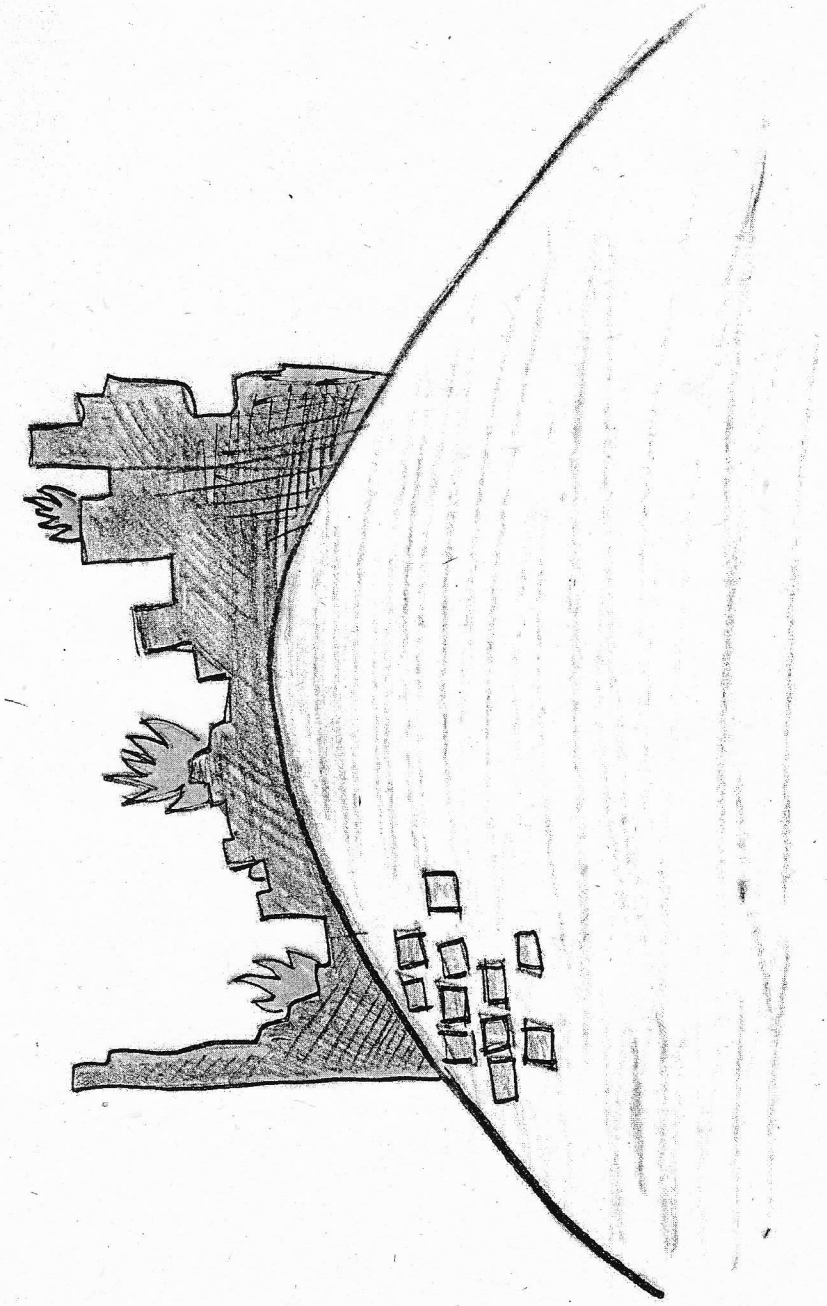

Marie Koukolová
Tereza Magdová
Iveta Zelená
Lukáš Čech
Radek Pazdera
Daniel Túlis

Poklady našeho regionu

Pověsti

Vydalo nakladatelství Stráž v roce 2009 jako svou 24. publikaci

Odpovědná redaktorka: Mgr. Leona Nováková

Obálka, grafické zpracování: kolektiv autorů 9. třídy, Mgr. Leona Nováková

Překlad: Mgr. Marie Horáková, Ivana Červinková Dis., kolektiv autorů